

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 MAART 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	51
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	52
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	66
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	71
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	72
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	76
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	77
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	78
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	79
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	80
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	80
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	82
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	83
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	83
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	84
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	84
REGISTER	85

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 2
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Zeevisserij — Impulsprogramma

De scheepsbouw en het verlenen van scheepskrediet is thans een regionale materie geworden. De zeevisserij verdient bijzondere aandacht.

Mag ik vragen hoeveel kredieten in 1992 voor het Fonds voor de Scheepsbouw worden bestemd? Hoeveel wordt er ingeschreven voor beëindigingspremie voor de zeevisserij in toepassing van de EG-verordeningen?

De vorige Gemeenschapsminister kondigde aan dat het departement een studie zou uitwerken over de haalbaarheid van de bouw van een prototype kustvaartuig. Hoever staat het met deze plannen en wordt er overleg gepleegd met de beroepssector ter zake?

Antwoord

De vastleggingsmachtiging voor het Fonds voor Scheepsbouw in 1992 bedraagt 3.800.000 frank. Voor de beëindigingspremie voor de zeevisserij in toepassing van de EG-verordening werd er op de begroting 1992 155.000.000 frank ingeschreven.

Wat betreft de studie over de haalbaarheid van de bouw van het prototype werd er door de toenmalige Minister een duidelijk signaal verwacht van de betrokken sektor, met name van de Rederscentrale, de werven en de vakbonden. Vermits dit tot nog toe niet gebeurd is, is de studie nog niet gestart.

Vraag nr. 3
van 12 februari 1992
van de heer J. DE MOL

Verbrandingsoven in Neer- Waver — Grensoverschrijdende effecten

De verbrandingsoven die de Intercommunale van Waals-Brabant in Neer-Waver vlakbij de grens met Huldenberg gevestigd heeft, vormt een mogelijk gevaar voor mens en milieu. In deze verbrandingsoven wordt vooral afval van het farmaceutische bedrijf Smith-Kline Beecham uit Rixensart verbrand, dat an-

tibiotica, chloor en koolstoffen bevat. Volgens experten is de verbrandingstemperatuur van de oven onvoldoende om te vermijden dat door verbindingen dioxine vrijkomt. De rook die bij de verbranding gevormd wordt, wordt gewassen, waarna het afvalwater naar een zuiveringsstation wordt geleid en nadien in de Dijle wordt geloosd. Zo kunnen gevaarlijke stoffen via het Dijlewater in het grondwater terechtkomen. Daarenboven kan op de oven geen moderne elektrofilter geplaatst worden. Daardoor kunnen eventueel vrijkomende schadelijke stoffen niet gecontroleerd worden, zodat er gevaar dreigt voor mens en milieu.

Hoewel de vestiging van de verbrandingsoven een bevoegdheid van het Waals Gewest is, is hier sprake van gewestoverschrijdende milieu-overlast, aangezien de Dijle na Waver door Huldenberg en Bertem stroomt. Bij mistig weer kunnen reukhinder en verspreiding van giftige stoffen in het gehele Dijleland voorkomen.

1. Deze verbrandingsoven kan voor gewestoverschrijdende hinder zorgen. Is deze problematiek reeds voorgelegd aan het Overlegcomité Regering-Executieven?
2. Is er voorafgaand overleg gepleegd tussen de twee Gewesten omtrent de vestiging van deze verbrandingsoven?
3. Kent de Minister deze problemen? Welke onderzoeken voerde het Vlaams Gewest uit?
4. Is het juist dat via het afvalwater gevaarlijke stoffen in de Dijle kunnen terechtkomen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer N. De Batselier, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting, aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 4
van 20 februari 1992
van mevrouw M. AELVOET

Vestiging industrieterrein Waver-Noord — Grensoverschrijdende gevolgen

De herziening van het gewestplan met het oog op een eventuele vestiging van een industrieterrein Waver-Noord is een maatregel van ruimtelijke ordening waarvoor alleen het Waals Gewest bevoegd is. Immers, in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is er geen verplichting tot samenwerking met het Vlaams Gewest bepaald.

De inwoners van Ottenburg-Huldenberg ondervinden heel wat nadelen van zo'n industrieterrein: hun leefomgeving en hun levenskwaliteit wordt bedreigd. De bijzondere aantrekkelijkheid van dit stuk natuur loopt het risico vernietigd te worden.

Ook de Vlaamse Raad is zich hiervan bewust. Op 2 mei 1991 keurde de Raad een motie goed waarin de Vlaamse Executieve gevraagd werd onverwijld een overlegprocedure te starten met de Waalse Gewestexecutieve om te voorkomen dat in de Dijlevallei schade wordt aangebracht door de vestiging van een industriezone in de gemeente Waver.

1. Wat zijn de resultaten en de besluiten van het onderzoek van de bevoegde diensten betreffende de invloed van deze Waalse plannen op de ruimtelijke kwaliteit in het Vlaams Gewest, alsook betreffende een mogelijke belangenbenadeling ?
2. Wat zijn de besluiten van het zogenaamde vervoer-dossier opgesteld door de vorige Minister van Externe Betrekkingen ?
3. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over de vestiging van een industriezone Waver-Noord door het Waals Gewest ?
4. Is er hierover overleg gepleegd met de Waalse Gewestexecutieve ? Zo ja, wat zijn de resultaten en besluiten ?
5. Zal de Vlaamse Regering deze problematiek op de agenda plaatsen in het Overlegcomité Regering-Executieven ?
6. Heeft de Vlaamse Regering een MER laten maken om de gevolgen op korte en lange termijn van de geplande vestiging te kennen ? Zo ja, wat zijn de besluiten ?
7. Heeft de Vlaamse Regering een MER gevraagd van de Waalse Gewestexecutieve omtrent deze zaak ? Zo ja, wat zijn de besluiten ?

Antwoord

In overleg met de Gemeenschapsministers bevoegd voor Leefmilieu en Ruimtelijke ordening, zal het aangevatte overleg met de Waalse Gewestexecutieve over de vestiging van een industrieterrein in de gemeente Waver worden verdergezet.

In functie van de resultaten van het overleg zal de

1. Afgehandelde ARAB-dossiers :

Maand	Aantal dossiers per provincie					Totaal
	Antwerpen	Brabant	Limburg	o.-Vl.	w.-Vl.	
januari 1991 :						
— aanvragen	2	—	1	4	—	7
— beroepen	6	—	4	5	—	15
— uitbreidingen	—	—	—	5	—	5
februari 1991 :						
— aanvragen	1	1	1	1	—	4
— beroepen	1	1	1	2	1	6
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
maart 1991 :						
— aanvragen	2	1	—	2	3	7
— beroepen	6	—	1	6	2	16
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—

Vlaamse Regering hierover een definitief standpunt innemen.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 27
van 10 februari 1992
van de heer J. GEYSELS

Aanvragen milieuvergunningen '91 — Overzicht

Sinds 1 september '91 is de nieuwe milieureglementering (VLAREM) van kracht. Volgens persberichten zou het in voege treden van deze reglementering een stroom van milieuvergunningaanvragen veroorzaakt hebben.

1. Hoeveel bedraagt het totaal aantal aanvragen voor exploitatie-, lozings-, en andere milieuvergunningen van het jaar '91, voor en na 1 september '91 ?
2. Wat is het aandeel van de varkenswekerijen hierin ?
3. Is de achterstand van de laatste jaren betreffende de behandeling van de aanvragen voor een milieuvergunning nu definitief weggewerkt ? Zo neen, hoeveel aanvragen werden nog niet behandeld en welke maatregelen werden er genomen om dit te verhelpen ?

Antwoord

Het bestuur Milieuvergunningen maakte een overzicht van de ARAB-vergunningaanvragen en -beroepen die in 1991 bij mijn ambt werden ingediend, alsook van deze waarover door mijn ambt een beslissing werd getroffen. Ter evaluatie van deze getallen weze vermeld dat door mijn ambt een beslissing werd getroffen in 1990 en 1991 respectievelijk over 394 en 678 ARAB-dossiers.

Aantal dossiers per provincie

Maand	Antwerpen	Brabant	Limburg	o.-Vl.	w.-Vl.	Totaal
april 1991 :						
— aanvragen	1	—	6	1	2	10
— beroepen	2	1	1	—	—	4
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
mei 1991 :						
— aanvragen	3	3	4	7	7	24
— beroepen	6	3	5	13	7	34
— uitbreidingen	—	—	—	1	—	1
juni 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	3	3
— beroepen	43	-9	22	50	42	166
— uitbreidingen	—	—	—	—	4	4
juli 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	—	—
— beroepen	6	12	8	6	5	37
— uitbreidingen	—	1	—	—	—	1
augustus 1991 :						
— aanvragen	3	2	1	5	4	15
— beroepen	36	8	21	41	60	166
— uitbreidingen	1	—	1	—	—	2
september 1991 :						
— aanvragen	1	—	—	—	—	1
— beroepen	7	1	—	15	12	35
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
oktober 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	1	1
— beroepen	1	—	4	28	16	49
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
november 1991 :						
— aanvragen	—	—	1	—	1	2
— beroepen	2	1	4	6	17	30
— uitbreidingen	—	—	—	—	1	1
december 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	1	2	3
— beroepen	4	1	2	13	15	35
— uitbreidingen	—	—	—	—	2	2
subtotalen :						
— aanvragen	13	6	14	21	23	65
— beroepen	120	38	73	179	177	587
— uitbreidingen	1	1	1	6	5	14
Totalen	134	45	88	206	205	678

2. In 1991 ingekomen ARAB-dossiers die nog niet zijn afgehandeld :

Aantal dossiers per provincie

Maand	Antwerpen	Brabant	Limburg	o.-Vl.	w.-Vl.	Totaal
april 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	1	—	1
— beroepen	4	1	5	11	7	28
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
mei 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	1	1	2
— beroepen	15	4	2	9	12	42
— uitbreidingen	—	1	—	—	—	1

Maand	Aantal dossiers per provincie					Totaal
	Antwerpen	Brabant	Limburg	o.-Vl.	w.-Vl.	
juni 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	1	—	1
— beroepen	10	-6	8	22	8	54
— uitbreidingen	1	—	—	—	—	1
juli 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	—	—
— beroepen	3	3	1	2	2	11
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
augustus 1991 :						
— aanvragen	8	—	13	17	3	41
— beroepen	18	4	5	8	5	40
— uitbreidingen	—	—	—	1	—	1
september 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	—	—
— beroepen	14	4	10	23	17	68
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
oktober 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	—	—
— beroepen	20	14	5	7	8	54
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
november 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	—	—
— beroepen	10	-3	2	12	16	43
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
december 1991 :						
— aanvragen	—	—	—	—	—	—
— beroepen	8	3	5	3	8	27
— uitbreidingen	—	—	—	—	—	—
subtotalen :						
— aanvragen	8	—	13	20	4	45
— beroepen	102	42	43	97	83	367
— uitbreidingen	1	—	—	1	—	2
Totaal	111	42	58	118	87	414

Het huidige registratiesysteem dat door het bestuur Milieuv vergunningen wordt toegepast laat niet toe deze dossiers op te splitsen volgens de verschillende sectoren (zie varkenskwakerijen). Dit hiaat zal worden opgevangen door de op handen zijnde operationalisering van de milieudatabank.

De achterstand van ARAB-dossiers is grotendeels weggewerkt. Mede als gevolg van de procedure moet er evenwel rekening mee worden gehouden dat de behandelingstermijn van ARAB-beroepen niettemin toch nog steeds ten minste circa één jaar bedraagt.

Voor wat de andere sectoren betreft, onder andere wat betreft de aanvragen van lozingsvergunningen, bestaat nog een belangrijke achterstand die deels kan toegeschreven worden aan de belangrijke reorganisaties die binnen de milieu-administratie werden doorgevoerd in 1991. Deze reorganisatie ging gepaard met overdrachten van personeel en dossiers, wat onvermijdelijk aanleiding heeft gegeven

tot enige vertraging bij de afhandeling van vergunningsaanvragen. Het aantal nog te behandelen dossiers is niet geïnventariseerd.

Ik heb de administratie uitgenodigd zelf voorstellen te formuleren met het oog op een optimalisering van de werken, maar tegelijk gesteld dat ik na verloop van 6 maanden haar werking zal evalueren. Indien hierbij blijkt dat nog belangrijke achterstanden optreden zal ik de gepaste maatregelen nemen.

Vraag nr. 28
van 12 februari 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Moervaart te Gent — Klasse I-stort

Op 8 november laatstleden vroeg de CEM (Company for Environmental Management) bij de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen een vergunning aan voor het aanleggen van een stortplaats voor industrieel afval (klasse 1) tussen de Kennedylaan en de Moervaart.

De exploitatie van dergelijk stort is bijzonder milieubelastend en heeft een onmiddellijke invloed op de levenskwaliteit van duizenden bewoners van de Gentse kanaalzone.

Naar aanleiding van het debat omtrent de regeringsverklaring in de Vlaamse Raad op woensdag 5 februari laatstleden werd op een vraag van collega Vera Dua door de collega van de Minister, L. Van den Bossche, geantwoord dat bedoeld stort er niet komt.

Kan de Minister bevestigen of hiermee de zienswijze van de Vlaamse Executieve wordt verwoord ?

Antwoord

In het afvalstoffenplan 1986-1990 werd de noodzaak van de aanwezigheid van een klasse 1-stortplaats in de Gentse kanaalzone beklemtoond.

In het afvalstoffenplan 1991-1995, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 20 februari 1991, wordt met betrekking tot de klasse 1-stortplaatsen het volgende verordend :

“Er zal één door de overheid via participatie gecontroleerde klasse 1-stortplaats per provincie operationeel zijn”.

De provincie Oost-Vlaanderen, met in het bijzonder de Gentse kanaalzone als belangrijke industriële pool, beschikt nog niet over een klasse 1-stortplaats. Dat heeft als gevolg dat de Oostvlaamse industrie voor haar afvalstoffenverwijdering aangewezen is op veraf gelegen stortplaatsen, hoofdzakelijk de Hooge Maey (Antwerpen) en INAFZO (Zonnebeke).

Uitgaande van het principe : geen lusten zonder lasten, kan niet aanvaard worden dat de Oostvlaamse industrieën systematisch hun afvalstoffenproblemen afwentelen op de andere Vlaamse regio's. Een beperkt aantal bedrijven uit de kanaalzone beschikt over een eigen stortplaats (onder andere Sidmar, NL-Chemicals). De overheid heeft inzake deze bedrijven steeds gesteld dat hun stortplaats slechts kan vergund worden zolang geen algemene oplossing voor de regio voorhanden is. Om deze redenen werden aan voornoemde bedrijven steeds kortlopende vergunningen verleend.

De in het afvalstoffenplan opgenomen stortplaats in de kanaalzone beantwoordt mijns inziens aan een noodzaak. Zelfs indien via onder andere schone technologieën gestreefd wordt naar een maximale preventie en recuperatie zullen wij geconfronteerd blijven met aanzienlijke hoeveelheden reststoffen die op een gecontroleerde wijze moeten verwijderd worden. Voor zover het vanuit milieu-technisch oogpunt aanvaard kan worden, is het logisch dat voor een vestigingsplaats gekozen wordt die gelegen is nabij het zwaartepunt van de industriële activiteiten.

Om de planbepalingen te realiseren heeft de CEM (Company for Environmental Management) een vergunningsaanvraag ingediend voor een stortplaats in de kanaalzone, gelegen op een van de sites die destijds door OVAM werden weerhouden als mogelijke vestigingsplaats.

Aangezien het tot de bevoegdheid van het provinciebe-

stuur behoort om in eerste aanleg uitspraak te doen over deze vergunningsaanvraag, werd de Vlaamse Executieve nog niet met dit dossier geconfronteerd.

Vraag nr. 29 van 12 februari 1992 van de heer J. DE MOL

Verbrandingsoven in Neer- Waver — Grensoverschrijdende effecten

De verbrandingsoven die de Intercommunale van Waals-Brabant in Neer-Waver vlakbij de grens met Huldenberg gevestigd heeft, vormt een mogelijk gevaar voor mens en milieu. In deze verbrandingsoven wordt vooral afval van het farmaceutische bedrijf Smith-Kline Beecham uit Rixensart verbrand, dat antibiotica, chloor en koolstoffen bevat. Volgens experts is de verbrandingstemperatuur van de oven onvoldoende om te vermijden dat door verbindingen dioxine vrijkomt. De rook die bij de verbranding gevormd wordt, wordt gewassen, waarna het afvalwater naar een zuiveringsstation wordt geleid en nadien in de Dijle wordt geloosd. Zo kunnen gevaarlijke stoffen via het Dijlewater in het grondwater terechtkomen. Daarenboven kan op de oven geen moderne elektrofilter geplaatst worden. Daardoor kunnen eventueel vrijkomende schadelijke stoffen niet gecontroleerd worden, zodat er gevaar dreigt voor mens en milieu.

Hoewel de vestiging van de verbrandingsoven een bevoegdheid van het Waals Gewest is, is hier sprake van gewestoverschrijdende milieu-overlast, aangezien de Dijle na Waver door Huldenberg en Bertem stroomt. Bij mistig weer kunnen reukhinder en verspreiding van giftige stoffen in het gehele Dijleland voorkomen.

1. Deze verbrandingsoven kan voor gewestoverschrijdende hinder zorgen. Is deze problematiek reeds voorgelegd aan het Overlegcomité Regering-Executieven ?
2. Is er voorafgaand overleg gepleegd tussen de twee Gewesten omtrent de vestiging van deze verbrandingsoven ?
3. Kent de Minister deze problemen ? Welke onderzoeken voerde het Vlaams Gewest uit ?
4. Is het juist dat via het afvalwater gevaarlijke stoffen in de Dijle kunnen terechtkomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

1. Volgens de gegevens in mijn bezit is deze problematiek niet aan het Overlegcomité Regering-Executieven voorgelegd.
2. Overleg tussen de twee Gewesten over een verbrandingsoven is strikt genomen niet nodig. Indien in deze oven toxische of gevaarlijke stoffen verbrand worden (farmaceutische bedrijf) is volgens de EEG-

richtlijnen een milieueffectenrapport noodzakelijk en moet het buurland (Gewest) geïnformeerd worden in het kader van de vergunningsprocedure.

3. Volgens de bij mijn administratie beschikbare informatie betreft de vestiging te Waver een **verbrandingsoven** voor niet-toxische en niet-gevaarlijke afvalstoffen. In dit geval is er bijgevolg geen dwingend gestelde overlegplicht. Door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg werd ik reeds eerder geïnformeerd over bepaalde plannen van de Intercommunale van Waals-Brabant (IBW). Ik heb mijn collega van het Waals Gewest dan ook gevraagd mij nader te informeren over bedoeld vergunningsaanvraagdossier en zelfs als het geen EG-MER-plichtig project zou zijn ter zake met het Vlaams Gewest toch overleg te willen plegen vooraleer een eventuele exploitatievergunning te verlenen. Zodra ik een positief gevolg ontvang, zal ik niet nalaten de in de nabijheid gelegen gemeenten zoals Hoeilaart, Overijse en Huldenberg de gelegenheid te geven kennis te nemen van het vergunningsaanvraagdossier en hun eventuele bezwaren te uiten. Tevens zal ik het bestuur Milieuvergunningen dan ook om advies verzoeken omtrent de mogelijke schadelijke effecten op het leefmilieu in Vlaanderen.

4. Voor zover de verbrandingsoven uitgerust is met een natte rookgaswassing en indien de lozingsvoorwaarden niet nageleefd worden bestaat inderdaad de mogelijkheid dat gevaarlijke stoffen in de Dijle terecht komen.

Door de VMW werd mij in een gemotiveerde nota het standpunt medegedeeld dat op basis van een grondige evaluatie van het potentieel gevaar ten opzichte van het grondwater geen enkel risico bestaat voor de verontreiniging van het grondwater en dat er inzake bescherming geen begeleidende controles op het grondwater moeten worden uitgevoerd. Door de VMW werden geen verdere bemonsteringen op het Dijlewater verricht.

Op mijn verzoek liet de VMM mij weten dat noch door de VMM noch door het IHE in het verleden metingen werden verricht naar de aanwezigheid van dioxines in oppervlaktewater.

Momenteel voert de VMM een studie uit over het voorkomen van de zogenaamde zwarte-lijststoffen in het oppervlaktewater in het Vlaamse Gewest (zowel waterkolom als waterbodem). Slechts op drie plaatsen worden bij deze zwarte-lijststoffen (zware metalen en organische micropolluenten) ook dioxines geanalyseerd. Deze drie plaatsen zijn gelegen in het Boudewijnkanaal in de omgeving van de verbrandingsoven van Brugge. In de stalen van de waterkolom, genomen op deze plaatsen, was het gehalte aan dioxines kleiner dan de detectielimiet. De monstername van bodemstalen op deze drie plaatsen is momenteel nog aan de gang, de analyseresultaten zullen bij de VMM bekend zijn voor 11 april aanstaande. Dat in het oppervlaktewater waarin het afvalwater van de verbrandingsoven van Brugge wordt geloosd, geen sporen van dioxines worden gevonden is niet abnormaal vermits deze stof eerder naar het bodemslib verdwijnt dan dat het in de waterkolom blijft.

Vermits het verdunningseffect van een stromende rivier (in casu de Dijle) groter is dan dit van een stilstaande waterloop (Boudewijnkanaal) mag worden verwacht dat, bij gelijke omstandigheden met betrekking tot de verbrandingsovens Waver en Brugge, in het water van de Dijle eveneens geen dioxines zullen worden aangetroffen.

De VMM zal zich derhalve, wat de dioxines in de omgeving van de verbrandingsovens betreft, concentreren op de meting in het bodemslib.

Het eerder genoemde onderzoek naar zwarte-lijststoffen van de VMM zal volledig beëindigd zijn rond midden april 1992.

Op basis van de resultaten van deze studie, die aangeven op welke plaatsen ontoelaatbare concentraties in oppervlaktewater en bodemslib voorkomen, zal de VMM een volgend meetprogramma naar organische micropolluenten opzetten waarbij zeer gericht gezocht wordt naar deze stoffen in de lozingen (riolering — industrie — diffuus).

Het aan de gang zijnde onderzoek is het eerste in zijn soort in Vlaanderen en op basis van de nu reeds beschikbare (gedeeltelijke) resultaten heeft de VMM beslist stelselmatig het onderzoek naar organische micropolluenten zowel in oppervlaktewater als in bodemslib en in de lozingen op te drijven.

**Vraag nr. 32
van 13 februari 1992
van de heer J. TIMMERMANS**

Jachtdecreet — Projecten WBE's gespijsd door MINA-fonds

Uit een publikatie verneem ik dat de voorganger van de Minister een contract heeft afgesloten om consultants op pad te zenden voor de begeleiding van wildbeheerseenheden (WBE's) en "dat heel wat geld uit de Minapot werd gepeuterd om studiewerk te laten verrichten over de hazingiektes en reewildbeheer".

Graag vernam ik van de Minister welke bedragen in 1991 uit het MINA-fonds werden gespendeerd aan voormelde projecten en welke doelstellingen contractueel werden bedongen.

Antwoord

a. Onderzoek over de hazen : omschrijving

1. In het kader van het soortgericht wetenschappelijk onderzoek zoals bepaald in het natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen wordt door de faculteit dierengeneeskunde van de Rijksuniversiteit Gent een onderzoek verricht van het hazenbestand in Vlaanderen.

2. Het onderzoek omvat volgende onderwerpen :

- oriënterend onderzoek naar de bescherming tegen het European Brown Syndroom die eventueel kan verkregen worden door hazen te vaccineren met het vaccin tegen het Viraal Hemorrhagisch Syndroom ;

- histopathologisch en elektronenmicroscopische studie van de levers van experimenteel besmette hazen ;
- morfologisch en hermatologisch-serologisch onderzoek naar de biologische parameters van hazen, bruikbaar bij het vaststellen van hazenziekten in de praktijk ;
- bacteriologisch onderzoek van oogletsels van zieke hazen in Vlaanderen.

Medecontractant : RUG : prof. DR. P. Simoens
 Aanvang : 1 januari 1991
 Duur van de overeenkomst : 1 jaar
 Kostprijs : 150.000 frank
 Imputatie : het vroegere Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, Sectie 71, Afd. II, artikel 60.10 van de gewone begroting 1990.

b. Wildbeheerseenheden : omschrijving

In het raam van artikel 12 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 kunnen afzonderlijke jachtterreinen tot grotere beheerseenheden worden samengevoegd. De aangevoegde jachtterreinen vormen een wildbeheers-eenheid (WBE).

Om de oprichting van WBE's in heel het Vlaamse Gewest te stimuleren en te coördineren, zodat deze eenheden gelijkwaardige entiteiten zouden vormen, ongeacht hun ligging, aanvaardt de medecontractant om gedurende drie jaar :

- de jagers in te lichten over de aard en het doel van WBE, dit met de inzet van diverse middelen ;
- de houders van het jachtrecht bij te staan bij de instellingen van een WBE, waarvan die statuten beantwoorden aan de door de Gemeenschapsminister aanvaarde statuten die gericht zijn op een samenwerking tussen de jagerij en het natuurbehoud, eventueel met andere belangengroepen op het terrein ;
- de WBE's die dit wensen, te begeleiden in de aanvangsfase van hun oprichting.

Deze begeleiding duurt hoogstens één jaar na de stichting van een WBE.

De acties van de medecontractant moeten gericht zijn op alle jagers en jachtrechthouders, ongeacht of zij al dan niet lid zijn van de medecontractant of van haar onderafdelingen.

Medecontractant : Beroepsvereniging van de Koninklijke St.-Hubertus

Aanvang : 1 januari 1992
 Duur van de overeenkomst : 3 jaar
 Kostprijs : 1 miljoen per jaar, gedurende 3 jaren
 Imputatie : Post 2.6. van het MINA-fonds

Vraag nr. 33
van 13 februari 1992
van de heer J. GEYSELS

Milieu-investeringen — Attesten fiscaal aftrekbare posten

In een antwoord van de Gemeenschapsminister van

Economie op een vraag betreffende de milieu-investeringen die door ondernemingen als fiscale aftrekpost beschouwd kunnen worden (vraag nummer 62 van 10 augustus 1990, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 20 van 24 september 1990, blz. 1002) blijkt dat de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu hiervoor de nodige attesten verleent.

Kan de Gemeenschapsminister derhalve informatie verschaffen over :

1. het aantal attesten dat werd verleend gedurende de laatste drie jaren ;
2. het globale bedrag en het gemiddelde bedrag per attest ;
3. de sectoren waarin deze investeringen gesitueerd zijn ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 17 april 1990 legt de voorwaarden vast voor de toekenning van de verhoogde investeringsaftrek betreffende bestanddelen gebruikt voor onderzoek en ontwikkeling. De belastingsplichtige moet een door de bevoegde gewestexecutieve uitgereikt attest voorleggen waaruit blijkt dat de beoogde nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën geen effect op het leefmilieu hebben of de negatieve effecten op het leefmilieu beogen te minimaliseren. De betrokken attesten worden, na onderzoek van de aanvraag door het bestuur Algemeen Milieubeleid van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, verleend door de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu.

1. Gedurende de laatste drie jaren werden enkel in 1991 attesten verleend. Het aantal bedroeg in dat jaar 144.
2. Deze attesten hadden betrekking op een globaal bedrag van 28.897.391.000,-frank aan investeringen in onderzoek en ontwikkeling. Dit stemt overeen met een gemiddeld bedrag per attest van 200.676.320 frank. Bij de interpretatie van dit gemiddelde moet rekening gehouden worden met de sterk uiteenlopende investeringen gedaan door een KMO of middelgroot bedrijf of door een multinational bedrijf.
3. De bedrijven waaraan een attest werd verleend situeren zich voornamelijk in de sectoren van de elektronica, de telecommunicatie en de informatica. In beperktere mate werden attesten verleend aan bedrijven uit de chemische of farmaceutische nijverheid.

Vraag nr. 34
van 13 februari 1992
van mevrouw V. DUA

Teerverwerkend bedrijf in Zelzate — Verontreinigd afvalwater

In de loop van november en december 1991 werden door de Nederlandse Stichting Reinwater stalen genomen van het afvalwater van een Belgisch teerverwer-

kend bedrijf in Zelzate. In dit afvalwater werden zeer hoge concentraties aan polycyclische koolwaterstoffen aangetroffen, waarvan bekend is dat deze kankerverwekkend zijn.

De vastgestelde concentraties overschreden de normen gesteld in de exploitatievoorwaarden met een factor 2.000 tot 10.000. In het verleden werden gelijksoortige overtredingen vastgesteld. Het gaat hier dus zeker niet om een eenmalig feit.

Graag had ik van de Minister vernomen :

1. of deze verontrustende metingen bevestigd werden door metingen uitgevoerd door de verantwoordelijke dienst van AMINAL ;
2. welke stappen er ondertussen gezet werden om een einde te stellen aan deze zware verontreiniging.

Antwoord

In aansluiting bij de berichten die in de pers verschenen (begin februari 1992) heb ik aan de bevoegde administraties de stand van zaken gevraagd.

Door het bestuur Milieu-inspectie werd in een uitgebreide nota medegedeeld dat proces-verbaal werd opgemaakt tegen het betrokken bedrijf wegens onvergunde lozingen van industrieel afvalwater op 5 mei 1988, 14 april 1989, 15 december 1989 en 6 juli 1990. Het bedrijf werd hiervoor veroordeeld op 1 maart 1991.

Na het verlenen van de lozingsvergunningen werd op 5 mei 1991 opnieuw proces-verbaal opgesteld op basis van een bemonstering op 2 oktober 1990. Op 26 april 1991 werd een monster genomen dat voldeed aan de lozingsvoorwaarden.

Op 20 november 1991 werd een belangrijke normoverschrijding vastgesteld voor benzo(a)pyreen.

Begin januari 1992 werd door het bedrijf een zuiveringsinstallatie (zandfilters) geïnstalleerd die pas in maart 1992 volledig operationeel zal zijn.

Vanaf januari 1992 heeft het bedrijf zelf regelmatig analyses laten uitvoeren van het geloosde water (schepmonsters). Uit de doorgestuurde analyses blijkt dat op 16 metingen 7 overschrijdingen werden genoteerd van de lozingsnorm voor benzo(a)pyreen (0, 5 mg/l) .

Naar aanleiding van de hiervoor vermelde persberichten werd door de Milieu-inspectie op 7 februari 1992 een onderzoek ter plaatse verricht. Daarbij werd vastgesteld dat onder de kopbalk van de kaaimuur 5 drainagebuizen van 20 cm diameter uitmondten in het kanaal. Vanop de kade van het betrokken bedrijf zijn deze buizen onzichtbaar.

Op 7 februari 1992 waren 4 van de 5 buizen reeds afgedicht met beton. Op 13 februari 1992 werden de werken aan de kaaimuur vanop het water aan een grondige inspectie onderwerpen. Daarbij is gebleken dat alle drainagebuizen, plus nog enkele kleinere afvoerbuisjes voor regenwater (diameter van enkele centimeter) waren afgestopt, zodat geen verdere lozingen meer kunnen gebeuren.

De in de krant geciteerde „accidentele” lozing werd dus niet aan AMINAL gesignaleerd. Door de bedrijfsleiding wordt gesteld dat deze lozing het gevolg was van een door hen niet gekende doorbraak tussen een doodlopende arm van de bedrijfsriolering en het drainagesysteem.

Het bestuur Milieu-inspectie zal strikt volgen of het zuiveringssysteem van het bedrijf toelaat dat de gestelde lozingsnormen worden nageleefd.

Door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werden in 1989 en 1990 naar aanleiding van bedrijfcontroles van de vergunde lozing sterk wisselende concentraties aan polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) vastgesteld.

Door de VMM zal het afvalwater van het teerverwerkend bedrijf te Zelzate in de eerstvolgende weken onderzocht worden middels een toxiciteitstest met luminescente bacteriën.

In het kader van een bijzonder onderzoek naar de verspreiding van microverontreinigingen in de Vlaamse oppervlaktewateren (vanaf 6 mei 1991 tot eind februari 1992) werd ook het kanaal Gent-Terneuzen onderzocht op de rijksgrens en te Langerbrugge (nabij Gent). De resultaten van dit onderzoek zullen met de nodige aandacht bekeken en gevolgd worden.

Vraag nr. 35

van 14 februari 1992

van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

Veestallen en opslagplaatsen van meststoffen — Besluit van de Executieve

Op 21 maart 1990 besliste de Vlaamse Executieve nieuwe normen in te stellen voor veestallen en opslagplaatsen van meststoffen, dit in het kader van titel 1 van het toen in voege zijnde ARAB-reglement. De in het Belgisch Staatsblad van 3 april 1990 gepubliceerde nieuwe indelingslijst bracht met zich dat heel wat veehouderijen die vroeger niet vergunningsplichtig waren, plots van dag op dag vergunningsplichtig werden. Waar bijvoorbeeld tot op 3 april 1990 een varkenshouderij gelegen binnen een landbouwzone slechts een uitbatingvergunning (1e klasse) nodig had vanaf 1000 varkensplaatsen, werd de grens van dag op dag verlaagd tot 200 varkensplaatsen.

De bedrijven werden in de gelegenheid gesteld zich via een specifieke procedure van aangifte in regel te stellen, dit voor 3 oktober 1990. Bij deze aangifte moet een juiste beschrijving gegeven worden van het aantal dierenplaatsen en opslagplaatsen van meststoffen, die op 3 april 1990 op het bedrijf aanwezig waren. Hiervoor zou de gemeente (2e klasse) of de provincie (1e klasse) een vergunning verlenen. De beslissing van de Vlaamse Executieve bepaalde hierbij geen enkele overgangsmaatregel.

Dit hield in dat heel wat bedrijven die voor 3 april 1990 een bouwvergunning voor een stal (varkens, kippen, rundvee, . . .) verkregen hadden, zonder dat zij daarvoor op dat moment een uitbatingvergunning nodig hadden (bijvoorbeeld bedrijf met minder dan 1000 varkensplaatsen), in de kou kwamen te staan. Heel wat van deze bedrijven waren al voor 3 april 1990

volledig legaal met de bouwwerken gestart of hadden hiervoor de nodige plannen klaar. Gezien deze bouwwerken niet voltooid waren kon het aantal dierenplaatsen niet in de aangifte worden opgenomen.

Uit de omzendbrief van Gemeenschapsminister **Kelchtermans** die naar aanleiding van het desbetreffende besluit werd verstuurd aan de provincies, de steden en gemeenten, blijkt dat voor deze nieuwe gebouwen dan maar een aanvraag van exploitatievergunning moet worden ingediend, zonder zeker te zijn dat men deze uitbatingsvergunning zou verkrijgen. Op deze manier loopt het betrokken bedrijf het gevaar volledig op legale basis gemaakte investeringen te zien teloor gaan door een plotse invoeging van een nieuwe reglementering. Bovendien zien een reeks bedrijven die een bouwvergunning hadden verkregen, en hiervoor alle nodige wettelijke stappen hadden ondernomen, hun mogelijkheden tot uitbreiding of herstructurering in vraag gesteld zonder enige zekerheid dat de verleende bouwvergunning kan worden benut.

Wij stellen vast dat de meeste beslissingen van de Vlaamse Executieve een overgangstermijn bepalen. Dit lijkt ons ook maar logisch. Zo stellen wij vast dat bijvoorbeeld in VLAREM II dergelijke overgangperiodes tot maximum 10 jaar vastgesteld zijn. In dat besluit van de Vlaamse Executieve werd geen enkele overgangsmaatregel vastgesteld.

Zou het niet wenselijk zijn toch nog aan het betrokken besluit een overgangsmaatregel toe te voegen? De controle op de betrokken aangiftes moet nog volop beginnen. De meeste betrokken schepencolleges en bestendige deputaties hebben nog maar weinig vergunningen op basis van de aangifte verleend. Het is dus zeker niet te laat om een dergelijke overgangsmaatregel uit te vaardigen.

Zou het niet wenselijk zijn, gezien op stenen en gebouwen moeilijk een einddatum te kleven is, binnen deze overgangsmaatregel alle bouwvergunningen te betrekken die voor het verschijnen van de beslissing van de Vlaamse Executieve op 3 april 1990 in het Belgisch Staatsblad werden verleend? Op die manier heeft men een duidelijk referentiepunt. Hierbij gaat het uiteraard alleen om die vergunningen die bij uitvoering voor 3 april 1990 ook nog geen uitbatingsvergunning nodig hadden.

Kan binnen deze overgangsmaatregel de bezetting van deze gebouwen via de aangifte in de uiteindelijke vergunning opgenomen worden, zelfs al was er nog geen veebezetting in het gebouw op 3 april 1990?

Antwoord

De wijziging van de ARAB-indelingscriteria voor veestallen en opslagplaatsen van meststoffen, die bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 maart 1990 werd doorgevoerd, had tot doel veehouderijen die duidelijk een hinderlijk karakter hadden, aan een exploitatievergunningsplicht te onderwerpen en aldus onder controle te brengen.

Gelet op de wildgroei van nieuwe hinderlijke veehouderijen met een aantal dieren dat net onder de vroegere ARAB-indelingsdrempels bleef, en rekening houdend

met het prangende probleem van ecologisch verantwoord afzet van de geproduceerde dierlijke mest, werd inderdaad alleen een overgangsmaatregel bepaald voor die inrichtingen die op 3 april 1990 reeds in exploitatie waren. Deze overgangsmaatregel was overigens opgenomen in artikel 25 van het ARAB.

Het is inderdaad niet zo dat de inrichtingen die op 3 april 1990 nog niet in exploitatie waren, geen kans zouden krijgen om een exploitatievergunning te verwerven. De betrokken exploitanten konden alleen niet genieten van de in artikel 25 van het ARAB bepaalde overgangsmaatregelen en moesten bijgevolg een exploitatievergunningsaanvraag indienen conform de procedure voor nieuwe inrichtingen. Gelet op het feit dat de nieuwe ARAB-indelingscriteria reeds in voege zijn gegaan op 3 april 1990, dus bijna 2 jaar geleden, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat voornoemde exploitanten inmiddels al de vereiste ARAB-vergunningsaanvraag hebben ingediend en de procedure daaromtrent lopende of afgehandeld is.

Daar het vaststellen van verdergaande overgangsmaatregelen een hele reeks veehouderijen buiten de onmisbare controle zou doen vallen, lijkt het mij op dit ogenblik niet gewenst een positief gevolg voor te behouden aan het voorstel van het lid.

Vraag nr. 36 van 14 februari 1992 van de heer J. GEYSELS

Vuilvracht bedrijven — Vermindering

In antwoord op vraag nummer 271 van 17 september 1991 betreffende de overschakeling van bedrijven naar systemen van zelfzuivering voor hun industriële afvalwaters antwoordde de Gemeenschapsminister "dat de bedrijven grote inspanningen doen om hun te lozen vuilvracht te verminderen, blijkt uit de metingen en de berekeningen voor de bepaling van de vuilvracht voor de milieuheffing".

1. Wat is de globale grootte van deze vermindering van vuilvracht in '91 ('90) ten opzichte van andere jaren? Over welke parameters gaat het hier?
2. Op welke manier zijn deze vermelde berekeningen tot stand gekomen?
3. Is deze vermindering waar te nemen in alle bedrijfssectoren? Zo ja, in welke mate?

Antwoord

In voorbereiding en uitvoering van haar decretale opdracht heeft de Vlaamse Milieumaatschappij een emissienet uitgebouwd vanaf april 1990. De emissiegegevens zijn voor 1990 en 1991 beschikbaar voor de 1200 belangrijkste bedrijven. Onderstaande parameters werden onderzocht: BOD, COD, zwevende stoffen, totaal stikstof, totaal fosfor en de zware metalen Cd, Hg, Cr, Cu, Pb, Ni, Ag, Zn.

De volledige vuilvracht voor het jaar 1990 zal slechts kunnen berekend worden op het ogenblik dat alle aangiften en ingediende bezwaren van de bedrijven verwerkt zijn. Dit wordt verwacht tegen 5 april 1992. De

emissiegegevens van de 1200 belangrijkste bedrijven zijn bekend voor 1991, maar zullen vervolledigd moeten worden op basis van de aangiften van de bedrijven in de loop van 1992. Een vergelijking van de vuilvrachten van 1991 en 1990 is op dit ogenblik nog niet mogelijk. Over de voorgaande jaren bestaan geen systematisch verzamelde gegevens.

Vraag nr. 37
van 14 februari 1992
van de heer J. GEYSELS

Stortplaats De Hooge Maey in Antwerpen — Storten van metaalslakken

Kan de Gemeenschapsminister zeggen of de mogelijkheid wordt overwogen om metaalslakken af te voeren naar de klasse II-stortplaats De Hooge Maey in Antwerpen ?

Zo ja, op basis van welke criteria ?

Zijn er aanvragen van bepaalde firma's ingediend en wat is het standpunt van OVAM ter zake ?

Antwoord

Onverminderd de beleidslijnen vervat in het afvalstoffenplan, zijn de criteria voor het storten van afvalstoffen in het algemeen vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (titel II van het VLAREM). Belangrijk daarbij is het in dit besluit vastgestelde algemeen verwijderingsbeginsel (artikel 104). Volgens dit beginsel moet, rekening houdend met de best beschikbare schone technologieën die geen overmatige hoge kosten meebrengen, een welbepaalde prioriteit inzake de wijze van verwijdering van afvalstoffen geëerbiedigd worden. Zo moet er voorkeur gegeven worden aan het hergebruik, de terugwinning of recuperatie alsook de recycling van afvalstoffen.

Onverminderd dit algemeen verwijderingsbeginsel zijn in hetzelfde reglement (titel II van het VLAREM) duidelijk criteria vastgesteld voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats van categorie 2. Concreet mogen niet-toxische en niet-gevaarlijk industriële afvalstoffen op een stortplaats van categorie 2 gestort worden mits hiertoe in de milieuvergunning uitdrukkelijk de toelating is gegeven. Dit geldt dus ook voor metaalslakken in de mate dat deze als niet-toxisch en niet-gevaarlijk kunnen worden beschouwd.

De opportuniteit vanuit milieu-oogpunt om het storten van dergelijke industriële afvalstoffen op een stortplaats van categorie 2 toe te staan, moet in elke individuele situatie onderzocht worden, mede op basis van de lokale hydrogeologische situatie. In afwachting van de publikatie van voormelde titel II van het VLAREM in het Belgisch Staatsblad, worden deze bepalingen door het bevoegde bestuur Milieuvergunningen gehanteerd als type-exploitatatievoorwaarden.

Wat de concrete vraag met betrekking tot de stortplaats De Hooge Maey te Antwerpen betreft, kan ik meedelen dat op basis van de huidige vergunning het storten van metaalslakken niet is toegestaan. Er is geen

aanvraag om dergelijke afvalstoffen te storten bij het bestuur Milieuvergunningen van de AMINAL bekend.

Vraag nr. 38
van 14 februari 1992
van mevrouw M. AELVOET

Uitbatingsvergunning stortplaats in Huldenberg — Gevaar voor drinkwaterreserves

Op 21 maart 1991 werd door de bestendige deputatie van Brabant aan de firma Decock uit Overijse een vergunning toegekend tot het uitbaten van een stortplaats in de gemeente Huldenberg (Wolfshagen). Het betreft een klasse I-stortplaats bestemd voor inerte materialen, "steekvast" niet-brandbaar en niet-composteerbaar huishoudelijk afval en met huishoudelijk afval vergelijkbaar industrieel afval.

Deze vergunning werd aan het gemeentebestuur betekend op 14 mei 1991 en aan de bevolking bekend gemaakt op 30 mei 1991. Het gemeentebestuur besloot samen met de Huldenbergse milieuraad en enkele privé-personen beroep aan te tekenen bij de Gemeenschapsminister, beroep dat tot op heden zonder gevolg is gebleven. Het feit dat de Gemeenschapsminister de wettelijke termijn liet voorbijgaan zonder een beslissing te nemen impliceert meteen dat de stortplaats automatisch vergund werd. De vage omschrijving van de gestorte materialen en de vestiging in drinkwaterwinningsgebied — temidden de grootste drinkwatervoorraad van Brabant — wekt zowel bij inwoners als gemeentebestuur de nodige onrust. Het betreft hier trouwens een zeer bronrijk gebied met hoge landschappelijke en ecologische waarde.

Bijzonder bevreemdend is bovendien de twijfelachtige houding van de Vlaamse Maatschappij voor Drinkwatervoorziening (Gewestelijke Directie Vlaams-Brabant). Hoewel aan de uitbatingsvergunning zeer strikte voorwaarden zijn gekoppeld, blijft de bevolking de nodige argwaan koesteren vooral wegens de eerder negatieve ervaringen in het verleden met dergelijke inrichtingen elders in de gemeente.

Met het oog op de vrijwaring van de drinkwaterreserves dringen zich volgende vragen op :

1. Betreft het hier inderdaad een pilootproject zoals plaatselijk wordt gesuggereerd en is een dergelijke al dan niet experimentele uitbating in waterwinningsgebied verantwoord ?
2. Welke maatregelen werden door de toezichhoudende overheid, in casu OVAM, getroffen om te voorkomen dat ongewenste materialen op de stortplaats zouden terechtkomen ?
3. Welke maatregelen werden door bovengenoemd bestuur getroffen teneinde de eventuele doorslag van percolaatwater naar de grondwaterlagen te voorkomen en te controleren ?
4. Acht de Minister het geheel van getroffen maatregelen afdoende ?
5. Waarom werd aan het verzet van het lokale bestuur geen gevolg gegeven ? Kan de Minister mij de ver-

zekering geven dat onder zijn beleid aan de kwalijke praktijk van het laten verstrijken van termijnen een einde zal worden gesteld ?

Antwoord

Het beroep van 27 juni 1991 tegen het besluit van 21 maart 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant wordt behandeld volgens de oude procedure bepaald in het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

De in het inmiddels opgeheven artikel 27 van dit decreet bepaalde termijn voor uitspraak over een beroep is echter een termijn van orde. In tegenstelling tot wat het lid meent, moet over dit beroep dan ook in elk geval beslist worden. Het spreekt vanzelf dat de argumenten die in de beroepsschriften zijn aangehaald, zullen worden geëvalueerd in het kader van het onderzoek van deze beroepen.

Ik heb inmiddels de administratie AMINAL de opdracht gegeven mij het dossier onverwijld door te sturen.

Op de concrete vragen over de maatregelen ter vrijwaring van de drinkwaterreserves kan ik slechts ten gronde antwoorden na onderzoek van de vergunningsaanvraag in beroep.

Het toezicht op bedoelde stortplaats wordt thans verzekerd door de inspecteurs van het bestuur Milieu-inspectie van de AMINAL.

Wat ten slotte de afhandelingstermijnen betreft, kan ik meedelen dat de nieuwe procedure, zoals vastgesteld door titel 1 van VLAREM, strikte en dwingende afhandelingstermijnen bepaalt die, wanneer deze zouden worden overschreden, automatisch leiden tot stilzwijgende uitspraken.

Vraag nr. 39 van 19 februari 1992 van de heer L. BARBE

Ninove — Opvallend hoge SO₂-gehalten in de atmosfeer

Het Belgisch zwavel-rookmeetnet werd opgericht in 1968 en wordt uitgebaat door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. In de meetposten worden de dagwaarden van de gehalten zwaveldioxide en zwarte rook bepaald.

Bij het doornemen van de jaarverslagen van dit meetnet werd mijn aandacht getrokken door de opvallend hoge SO₂-gehalten in de gemeente Ninove. Deze gemeente ligt in een landelijke streek met slechts weinig luchtvervuilende industrie. Enkel een viscose-garenbedrijf zorgt voor een zekere emissie van SO₂, CS₂ en H₂S.

Voor het jaar 1986-1987 geeft het jaarverslag van het meetnet als rekenkundig gemiddelde 70 microgram per kubieke meter, als mediaan 60 microgram per kubieke meter en als maximum daggemiddelde 242 microgram per kubieke meter. In vergelijkbare streken in ons land meet men ruw geschat slechts de helft SO₂ van deze

waarden. Zelfs in verschillende sterk geïndustrialiseerde streken en in grote agglomeraties als Kortrijk en Luik liggen de SO₂-waarden lager dan in Ninove.

Bovendien is er in de evolutie van de SO₂-waarden in deze gemeente gedurende de laatste jaren geen duidelijke trend tot daling, in tegenstelling met de meeste meetposten van het meetnet. Merkwaardig is ook dat het zwarte-rookgehalte er dan weer niet bijzonder hoog is. Volgens deskundigen zou dit erop wijzen dat er interferentie door andere componenten gebeurt, met name zwavelverbindingen. Met andere woorden : de meetpost meet naast SO₂ ook sterke concentraties van één of meer zwavelverbindingen zodat men uiteindelijk merkwaardig hoge meetresultaten krijgt.

1. Wat zou de oorzaak zijn van de hoge SO₂-metingen in Ninove ?
2. Wordt er een gerichte meetcampagne georganiseerd teneinde de oorzaak van deze luchtvervuiling te meten ?
3. Kunnen de SO₂-metingen eventueel positief beïnvloed zijn door de H₂S- of CS₂-uitstoot van de viscose-garenfabriek, gezien de bepaling van SO₂ in het zwavel-rookmeetnet eigenlijk steunt op pH-veranderingen ?

Antwoord

Het zwavel-rookmeetnet van het IHE is bedoeld om de algemene trend van de luchtverontreiniging door SO₂ te volgen. De gebruikte meetmethode steunt op 24-uurmonsters en ondervindt interferentie van alle in water oplosbare zure en alkalische gassen (er is dus weinig of geen interferentie van CS₂ of H₂S). De methode is om die reden in feite niet geschikt als specifieke bewaking van industriële luchtverontreinigingsbronnen.

Alhoewel de resultaten van de zwavel-rookstations zich dus niet goed lenen voor een doorgedreven gegevensanalyse, wijst een onderzoek van de relatie tussen de verhoogde gemeten dagwaarden en de voorkomende windrichting toch op de invloed van een lokale SO₂-immissiebron (Fabelta Ninove), gelegen op circa 575 m in NO-richting ten opzichte van het bedoelde zwavel-rookstation. De beïnvloedende windrichting, namelijk 80°, is een in Vlaanderen frequent voorkomende windsector. Hieruit volgt dat het station onder directe invloed lag van een lokale bron en als dusdanig niet representatief was voor de stad Ninove en omgeving.

Er werden geen CS₂ of H₂S-metingen uitgevoerd in Ninove ; dit gebeurde wel in de omgeving van het voormalige Fabelta bedrijf te Zwijnaarde. De concentraties lagen er in de orde van grootte van 100 ug/m³ voor de 90ste percentiel. Deze gegevens kunnen oriënterend zijn voor wat betreft de toestand in Ninove.

Tevens vestig ik er de aandacht op dat de gemeten immissiewaarden dateren van 1986/1987. Recentere meetresultaten zijn momenteel niet beschikbaar.

Bij een in 1987 doorgevoerde rationalisering werd door de nationale overheid het aantal stations over België ongeveer gehalveerd. Het station te Ninove dat onder

directe invloed van één bepaalde bron bleek te liggen en dus niet aan de doelstellingen van het net beantwoordde, werd verwijderd. Op het aantal plaatsen, in functie van de technische en budgettaire mogelijkheden en de noodzaak uit leefmilieu-oogpunt, werden voor de bewaking van industriële bronnen eigen Vlaamse automatische SO₂-meetstations geïnstalleerd.

Ten slotte kan ik nog melden dat een beroepsdossier tegen de exploitatievergunning van Fabelta Ninove bij mijn diensten in behandeling is. Bij het onderzoek hieromtrent wordt ruime aandacht aan het aspect luchtverontreiniging besteed. Zodra de resultaten van dit onderzoek bekend zijn, zal ik een beslissing in deze zaak nemen, rekening houdend met de hiervoor vermelde problematiek van de emissies en immissies van SO₂, H₂S en CS₂.

**Vraag nr. 40
van 19 februari 1992
van de heer J. ANSOMS**

Gemeentelijk milieu- en natuurbeleid — Financiële middelen inzake overeenkomst met Vlaamse Gemeenschap

In de loop van 1991 werd aan de Vlaamse steden en gemeenten het voorstel gedaan om een vrijwillige overeenkomst betreffende het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid af te sluiten met de Vlaamse Gemeenschap.

Naar ik verneem zouden ongeveer 280 gemeenten op dit voorstel ingegaan zijn, maar zou voor ongeveer 100 gemeenten geen vastlegging op de Vlaamse begroting 1991 zijn gebeurd, omdat zij wegens het bijzonder korte tijdsbestek niet tijdig alle administratieve formulieren zouden hebben ingevuld. De Vlaamse Gemeenschap heeft dus momenteel voor een honderdtal Vlaamse gemeenten een verbintenis afgesloten waarvoor nog geen financiële middelen beschikbaar zijn.

Graag vernam ik van de Minister hoe hij dit probleem zal oplossen.

Antwoord

Voor het ogenblik is en/of kon voor ongeveer 91 gemeenten geen vastlegging op de Vlaamse begroting 1991 gebeuren, omdat zij wegens het bijzondere tijdsbestek niet tijdig alle administratieve formulieren zouden hebben ingevuld.

Bij de indiening van de voorstellen van de Vlaamse begroting 1992 werd op het MINA-Fonds een bijkomend vastleggingskrediet ingeschreven van 2.122.800.000 frank om voor desbetreffende gemeenten de nodige vastlegging te kunnen doorvoeren.

**Vraag nr. 41
van 20 februari 1992
van mevrouw V. DUA**

Subsidiëring private boscigenaars — Stand van zaken

In het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt de mogelijkheid gecreëerd tot subsidiëring van private eigenaars voor bosaanleg, voor het openstellen van bossen voor

het publiek en voor de vorming van bosgroeperingen. Dit subsidiestelsel werd definitief geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1991. Reeds sedert 1989 werden kredieten vastgesteld voor de subsidiëring van private boscigenaars.

1. Hoeveel subsidies werden er per jaar toegekend en uitbetaald in het kader van deze subsidieregeling ?
2. Wat is het aandeel van de diverse vormen van subsidiëring ?
3. Voor welke oppervlakte werden er per jaar subsidies verleend voor bosaanleg, onderverdeeld in bebossing en herbebossing ?
4. Voor wat de gesubsidieerde nieuwe bebossingen betreft, hoe groot is het aandeel van de gronden die voordien in gebruik waren als landbouwgrond ?

Antwoord

Voor zover de gegevens beschikbaar waren kan ik het lid het volgende meedelen.

1. a. Toegekende subsidies

Jaar	Aantal aanvragen	Subsidies toegekend
1989	39	5.531.362 frank
1990	110	14.163.360 frank
1991	182	16.974.053 frank
01.03.1992	36	3.670.280 frank

- b. Subsidies uitbetaald

1990	3.960.166 frank
1991	4.819.800 frank
1992	2.471.269 frank (01.03.1992)

2. Voormelde cijfers betreffen uitsluitend bosaanleg. Er werd één aanvraag voor subsidie voor gegroepeerd beheer en beheerswerken ingediend.
3. Alleen voor 1992 kan onderscheid worden gemaakt tussen bebossing en herbebossing. In 1990 betrof de bosaanleg 251,35 ha, in 1991 393,67 ha. In 1992 (1 maart 1992) werden subsidies aangevraagd voor 21,50 ha bebossing en 70,34 ha herbebossing.
4. Het is mij niet bekend hoeveel hectare van de bebossing als landbouwgrond in gebruik waren.

Vanaf 1992 moet op het aanvraagformulier de bestemming op het gewestplan opgegeven worden. Voor de toekomstige dossiers zullen we deze gegevens wel kunnen verstrekken.

**Vraag nr. 42
van 20 februari 1992
van de heer J. GEYSLS**

Overdracht zuiveringsinstallaties afvalwater — Terugbetaling kosten van gemeenten

Het decreet van 5 april 1984 regelde de overdracht van de zuiveringsinstallaties voor afvalwater. Het besluit van 16 januari 1985 bepaalde de overnameprocedure en regelde de terugbetaling van de door de gemeenten gedane kosten,

Het blijkt dat een aanzienlijk deel van deze terugbetalingen nog niet is gebeurd.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen :

1. over hoeveel dossiers het hier nog gaat en wat het globale bedrag hiervan is ;
2. welke de planning is om deze achterstand in te lopen of er bepaalde criteria worden gehanteerd om bepaalde gemeenten voorrang te geven en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Nog 305 dossiers moeten terugbetaald worden voor een totaal bedrag van 1,2 miljard.
2. — De termijn voor terugbetaling bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985, die normaal verstreek op 1 februari 1992, werd verlengd tot 31 december 1993 bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 januari 1991.
  - De terugbetaling gebeurt volgens categorie van overnamelast, namelijk : exploitatiekosten, investeringskosten en prefinancieringskosten. Dit zijn objectieve criteria die ervoor zorgen dat geen enkele gemeente wordt bevoorrecht.
  - Op 31 december 1991 waren alle exploitatiekosten aan de afstanddoende partijen terugbetaald. Voor de terugbetaling van de prefinancieringskosten en de investeringskosten zal het volgende terugbetalingsschema door de Vlaamse Milieumaatschappij worden gehanteerd :
    1. prefinancieringskosten : voor einde 1992 ;
    2. investeringskosten : voor 1993.

**Vraag nr. 43
van 21 februari 1992
van de heer M. DIDDEN**

De Maas op de grens met Vlaanderen — Vervuiling

Gezien artikel 6 paragraaf 1, II en V kan er geen twijfel bestaan over het feit dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Regering bevoegd zijn voor de waterproductie en watervoorziening.

De laatste weken kwam de polemiek over de vervuiling van het Maaswater herhaaldelijk in het nieuws. Deze polemiek werd gevoerd over de hoofden van de Vlamingen heen.

Nochtans hebben wij over méér dan dertig kilometer tussen Maastricht en Kessenich de zogenaamde Grensmaas op Vlaamse bodem. Bovendien dient het Maaswater via het Albertkanaal als watervoorziening voor de provincie en de stad Antwerpen.

Graag had ik vernomen of er in de afgelopen tijd een verhoogde vervuilingsgraad was van het Maaswater aan de grens met Vlaanderen. Wat was de graad van verhoogde vervuiling ?

Mag ik eveneens vernemen op welke wijze, waar en

wanneer de vervuiling van het Maaswater wordt gemeten ? Bestaan er constante of variabele meetpunten langs de Grensmaas ?

Antwoord

De kwaliteit van het Maaswater wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij gevolgd op twee punten : te Kinrooi (Ophaverooie) en te Lanaken (Smeermaas). Maandelijks worden er monsters genomen. Ter plaatse worden de temperatuur, de zuurtegraad en de concentratie aan opgeloste zuurstof bepaald en in het labo worden volgende analyses uitgevoerd : ammoniumstikstof, nitriet, nitraat, totaal fosfaat, orthofosfaat, geleidingsvermogen en chemisch zuurstofverbruik.

Op het eind van de maand maart worden de analysegegevens met betrekking tot de maand februari 1992 aan ons bezorgd zodat deze dan samen met de gegevens van eind 1991 ter beschikking gesteld kunnen worden.

Met het oog op de bewaking van de ruwwaterinname voor de drinkwaterproductie voert Antwerpse Waterwerken controles uit op de waterkwaliteit van onder meer de Maas. Wekelijks wordt het Maaswater bemonsterd te Luik-Monsin (oorsprong Albertkanaal ; stroomafwaarts het Luikse industriegebied). Het analyseprogramma omvat een zestigtal parameters (zie hieronder). De resultaten van deze onderzoeken worden per kwartaal doorgestuurd naar de VMM.

De problemen die ontstonden voor de Nederlandse drinkwaterproducenten hadden betrekking op pyridine en aanverwante stoffen (midden december 1991, midden januari 1992 en begin februari 1992). Gezien deze stoffen heel uitzonderlijk voorkomen in het Maaswater, worden zij niet routinematig bepaald. AWW doet wel wekelijks een screening met gaschromatograaf gekoppeld aan een massaspectrometer, maar vond te Luik deze stoffen tot nu toe nooit in dezelfde concentraties als Rijkswaterstraat die vond te Eijsden (op 24-uurs monsters).

AWW heeft naar aanleiding van de Nederlandse berichten het Albertkanaal onderzocht op de aanwezigheid van voornoemde stoffen en heeft deze niet in aantoonbare concentraties kunnen detecteren.

Te Grobbendonk controleert het permanent meetstation van VMM sinds 1 januari 1992 de waterkwaliteit in het Albertkanaal. AWW, die dit station exploiteert, heeft er middels de voornoemde methode geen pyridines gevonden. Binnenkort zal dit permanent meetstation uitgerust worden met drie biomonitoren waardoor de aanwezigheid van een breed scala aan giftige stoffen permanent gedetecteerd zal kunnen worden.

Parameterpakket AWW

temperatuur	zwevende stof	kleur
reukgetal	pH	biocarbonaat
zuurstof	TOC	BOD
COD	UV-absorptie	Kjeldahl-N
ammonium	nitriet	nitraat
ortho-fosfaat	totaal fosfaat	silikaat
geleidingsvermogen	chloride	fluoride

sulfaat	natrium	kalium
cyanide	antimoon	arsen
boor	barium	beryllium
cadmium	chrom	cobalt
ijzer	koper	kwik
lood	mangaan	nikkel
seleen	zink	fenolgetal
anion. deterg.	olie	PAK
lindaan	atrazine	beta-activiteit
tritium	koloniegetal	
	22°C	totaal colibact
fecal colibact.	fecale strep-	totaal colibact
	tococcen	
chlmorofyl a	salmonella feo-	
	fytine	

Vraag nr. 45
van 21 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Afvalstoffenplan 1991-1995 — Vervollediging

Het afvalstoffenplan 1991-1995 van de vorige milieuminister is één jaar oud. Het plan heeft een positieve invloed gehad op het beheer van het afval (containerparken, selectieve ophaling).

In Vlaanderen wordt jaarlijks ongeveer 2,3 miljoen ton huishoudelijk afval geproduceerd. Slechts 300.000 ton daarvan wordt selectief ingezameld. 212.000 ton of 9,25 procent daarvan wordt gerecupereerd.

De laatste maanden hebben verschillende gemeentebesturen en intercommunales initiatieven genomen om bepaalde soorten afval apart op te halen. Doordat al deze initiatieven naast elkaar worden genomen, dreigt er een chaotische situatie te ontstaan.

Recyclage en preventie zijn in het afvalstoffenplan nauwelijks uitgewerkt. Van de noodzakelijke economisch sturende maatregelen zoals produktnormen of heffingen is nog niets concreet gerealiseerd. Erger nog, de bestaande afvalheffing wordt voortdurend uitgesteld.

1. Welke initiatieven neemt de Minister om de recyclage en de preventie verder uit te werken ?
2. Welke initiatieven neemt de Minister om de noodzakelijke, economisch sturende maatregelen zoals produktnormen of heffingen te realiseren ?
3. Welke maatregelen neemt hij tegen de voortdurende uithollingen van de bestaande afvalheffing (BASF, Vieille Montagne, Tessenderlo Chemie) ?

Antwoord

Vooreerst wens ik te benadrukken dat het afvalstoffenplan 1991-1995 terecht de klemtoon legt op recyclage en voorkoming. Het is echter wel een vijfjarenplan. Daarin zijn heel wat instrumenten en acties aangegeven om een preventie- en recyclagebeleid inzake afvalstoffen te ontwikkelen en uit te voeren. Een evaluatie na één jaar is verantwoord doch nog te vroeg voor een vijfjarenplan. Niet alles kan terzelfdertijd opgelost worden.

Recyclage en voorkoming is te belangrijk om het aan

de opportuniteiten van de dag over te laten. Het moet degelijk onderbouwd zijn.

Wat de meer concrete vragen betreft wens ik volgende intenties mede te delen :

1. Een recyclagebeleid veronderstelt :

- sensibilisering en informatie ;
- medewerking van burgers en bedrijven ; voldoende afzetmogelijkheden van de produkten waarin gerecycleerde afvalstoffen verwerkt zijn.

Er moet uitgegaan worden van een geïntegreerde benadering : scheiding aan de bron, selectieve inzameling, verwerking, afzet .

De krijtlijnen waarbinnen dit beleid uitgevoerd moet worden zijn uitgebreid in het afvalstoffenplan voorgesteld. Tot nog toe is de aanzet gegeven voor de huishoudelijke afvalstoffen. Het is mijn bedoeling in de toekomst de recyclage van bedrijfsafvalstoffen als prioriteit naar voor te schuiven.

Voor preventie, dat een nog veel moeilijker op te lossen aandachtspunt is, worden op dit ogenblik door de OVAM een aantal onderzoeken in samenwerking met Nederland uitgevoerd. Niettemin zal ik binnen afzienbare tijd een aantal initiatieven bekend maken.

2. De milieuheffingen als regulering of sturing zijn heden van toepassing en moeten derhalve niet meer ingevoerd worden. Nog dit jaar zal ik voorstellen doen in een financieringsdecreet dat van toepassing zal zijn met ingang op 1 januari 1993 met betrekking tot de hoogte van de aanslagvoeten op de verwijdering van bepaald categorieën afvalstoffen.

Inzake productieheffingen moet overleg gepleegd worden met de nationale overheid of met de andere Gewesten.

In overleg met gewestelijke, nationale en EEG-instanties, desgevallend in uitvoering van verplichtingen opgelegd door het nationale en EEG-niveau, zullen produktnormen ingevoerd worden die toelaten dat de produkten een langere levensloop hebben, bij slijtages gemakkelijk te herstellen en na consumptie of bij vervanging gemakkelijk te recycleren zijn. Bij de uitwerking van eco-labels zal er voornamelijk over gewaakt worden dat de gebruiker of verbruiker juist en volledig ingelicht wordt omtrent de reële of potentiële milieuschadelijkheid van het produkt.

3. Ik wens een eenduidige en verstaanbare wetgeving inzake afvalheffingen zodat de ambtenaren die met de inning en invordering van de heffingen belast zijn een meer consistente rechtsgrond hebben. Daarom zal de huidige wetgeving kritisch onderzocht en op mijn voorstel bijgestuurd worden door een verfijning van de tarieven van de milieuheffing waarbij zoveel mogelijk rekening gehouden wordt met de graad van vervuiling van de verschillende wijzen van verwijdering en verwerking van afvalstoffen.

Om preventieve redenen en met het oog op een beperking van de emissies en de restvervuiling zullen ook deze inrichtingen die afvalstoffen vernietigen, neutraliseren of wegwerken met terugwinning van energie en/of grondstoffen, milieueffingsplichtig gesteld worden. De heffing wordt weliswaar gekoppeld aan een veel lagere tarief dan de verwerking zonder recuperatie.

Vraag nr. 46
van 21 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ophaling huisvuil door Interza (Zaventem) — Hoeveelheid en prijs

De gemeente Kampenhout laat zijn afval afhalen door de intercommunale Interza, Hoogstraat 185 te Zaventem.

Kan de Minister mij mededelen hoeveel ton huisvuil de aangesloten gemeenten (Kampenhout, Kraainem, Steenokkerzeel, Wezembeek-Oppem en Zaventem) bij Interza afleveren ?

Kan de Minister mij mededelen hoeveel de prijs is per ton huisvuil ?

Antwoord

De bij de intercommunale Interza afgeleverde hoeveelheden huisvuil van de gemeenten Kampenhout, Kraainem, Steenokkerzeel, Wezembeek-Oppem en Zaventem bedragen :

— Kampenhout	4.000,- ton
— Kraainem :	5.627,- ton
— Steenokkerzeel :	4.761,- ton
— Wezembeek-Oppem :	5.063,- ton
— Zaventem :	11.317,- ton

De verwerkingsprijs, allerlei taksen inbegrepen, bedraagt 1.072,- frank/ton.

De kostprijs voor de ophaling wordt door de intercommunale Interza in het kader van haar werkzaamheden aan de aangesloten gemeentebesturen doorverrekend in functie van het aantal onderschreven aandelen.

Uit het jaarverslag voor het werkingsjaar 1990 kan worden afgeleid dat de totale werkingskosten voor de intercommunale 109.055.885,-frank bedragen. Verrekend over het totaal aandelenpakket (68.929 aandelen) bedraagt dit 1.589.148 frank per aandeel.

Naar de betreffende gemeentebesturen toe bedraagt dit voor het werkingsjaar 1990 :

— Kampenhout :	14.959.211,- frank à 9.455 aandelen
— Kraainem :	18.928.820,- frank à 11.964 aandelen
— Steenokkerzeel :	15.484.483,- frank à 9.787 aandelen

— Wezembeek-Oppem :	19.178.799,- frank à 12.122 aandelen
— Zaventem :	40.504.572,- frank à 25.601 aandelen

Totaal	109.055.885,- frank à 68.929 aandelen
--------	---------------------------------------

Vraag nr. 47
vau 24 februari 1992
van mevrouw M. VOGELS

Antwerps havengebied — Gebieden voor natuurontwikkeling

Kan de Minister mij in verband met de mogelijke reserwaties voor natuurontwikkeling in het Antwerpse havengebied antwoorden op volgende vragen ?

1. Het gewestplan Antwerpen is herzien om de aanleg van het Logistiek Park Zandvliet mogelijk te maken. Zijn er in verband hiermee compensaties gepland voor de verdwenen landbouwzone ?
2. Welke gebieden wil de Vlaamse Executieve op de Antwerpse Linkeroever als landschappelijk waardevol landbouwgebied, natuurgebied of natuurreservaat erkennen ? Welke maatregelen neemt de Executieve om deze gebieden na de erkenning daadwerkelijk te beschermen ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft in haar vergadering van 3 mei 1991 beslist, en bekrachtigd op 9 oktober 1991, dat ruimtelijke compensatiezones gezocht moeten worden voor de door het LPZ-project ingenomen open ruimte.

1. Het antwoord op de eerste vraag is ja. Hierbij is uitgegaan van de optie en vereiste van de nog resterende, kwantitatief beperkte, maar kwalitatief internationaal belangrijke natuurgebieden onverminderd te vrijwaren.
2. a. Het reserveergebied voor bufferzone langs de Nederlandse grens, vanaf Doel tot Kieldrecht (grondgebied Beveren) ;
 b. De vroegere St.-Annahoeve met landerijen ;
 c. Rondom het parkgebied van het Fort Liefkenshoek : een groene buffer.

In eerste instantie zullen de planologische voorschriften vastgesteld in de artikelen 13 en 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing zijn op de gewijzigde bestemmingszone.

De daadwerkelijke bescherming van deze gebieden zal gebeuren door de opname binnen de groene hoofdstructuur, waarbij de expliciete beschermingsmaatregelen in het decreet op het natuurbehoud opgenomen zullen worden.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 14
van 10 februari 1992
van de heer G. VERMASSEN

Buiten gebruik gestelde spoorwegbedding Maaseik-As — Eigendomsbetwisting

Er is momenteel een eigendomsbetwisting tussen de NMBS en het Gewest inzake deze buiten gebruik gestelde spoorwegbedding. Daardoor werd de mogelijke verkoop van alle spoorwegbeddingen tot nader order opgeschort.

Wanneer kan de oplossing van deze eigendomsbetwisting verwacht worden? Welke stappen en initiatieven zijn daartoe door de bevoegde Minister ondernomen?

De stad Maaseik wenst immers samen met de stad Dilsen en de gemeente As een toeristisch fietspad aan te leggen op de vroegere spoorwegbedding. Door de betrokken gemeentebesturen werd reeds een bod gedaan, maar het Ministerie van Financiën antwoordt dat het Aankoopcomité van Hasselt geen initiatief kan nemen zolang er betwisting bestaat omtrent de eigendom.

Antwoord

Deze aangelegenheid belangt het Departement van Openbare Werken in principe niet aan. De bewuste bedding is zeker geen eigendom van voornoemd departement. De vraag spitst zich volgens mij meer toe op het punt of de zate eigendom is van de NMBS of van het Vlaams Gewest in het algemeen. Hierover kan mijn departement geen uitsluitsel geven.

Wel moet er vermeld worden dat een gedeelte van de zate samenviel met de op het vroegere gewestplan bepaalde reservatiezone voor de ontubbeling van de N 78 die werd geschrapt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 28 december 1991.

Vraag nr. 15
van 11 februari 1992
van de heer J. TIMMERMANS

Kruispunt Halsesteenweg-Hemelrijkstraat te Meerbeke-Ninove — Verbeteringswerken

Aansluitend op mijn schriftelijke vragen nummers 174 en 227 van 13 mei 1991 en 15 juli 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 16 van 24 juni 1991, blz. 807 en nr. 21 van 11 oktober 1991, blz. 1048) vraag ik de Minister mij mee te delen of de verbeteringswerken aan het kruispunt Halsesteenweg-Hemelrijkstraat te Meerbeke, met kostprijs geraamd op 7 miljoen frank, opgenomen werden in het investeringsprogramma 1992 voor Oost-Vlaanderen, waar 20 miljoen frank bestemd is voor kruispunten en het wegwerken van zwarte plekken.

Antwoord

Het investeringsprogramma 1992 voor het bestuur Wegen en Vervoer is nog niet definitief vastgesteld.

Het aangehaalde project behoort tot de ontwerpen waarmee een verhoogde verkeersveiligheid op lokale punten wordt beoogd. De prioriteiten inzake de realisatie van die ontwerpen zullen binnenkort worden vastgelegd.

Vraag nr. 16
van 11 februari 1992
van de heer J. EEMAN

Huis-aan-huis-reclamebladen — Belasting

Graag vernam ik van de Minister in welke gemeenten in 1991 bovenvermelde bladen belast werden, dit met vermelding van de respectievelijke heffingsvoet en de respectievelijke opbrengst.

Antwoord

De vestiging van de gemeentebelastingen is enkel onderworpen aan het algemeen administratief toezicht, dat in beginsel wordt uitgeoefend op het niveau van de provinciegouverneurs. Dat heeft tot gevolg dat ik niet in kennis wordt gesteld van de fiscale verordeningen die de gemeenteraden aannemen.

Daar de vraag uitsluitend statistische gegevens betreft, zal ik hem de gevraagde informatie rechtstreeks toesturen zodra mijn administratie ze van de verschillende gouverneurs heeft ontvangen.

Vraag nr. 17
van 11 februari 1992
van de heer G. VERMASSEN

Maasmechelen-Lanklaar — Plannen voor vakantiedorp van Center Parcs

Center Parcs wenst een grootschalig vakantiedorp te bouwen op een voormalig grindterrein op de grens van Maasmechelen en Lanklaar. In verband met dit dossier had ik graag de volgende vragen gesteld.

1. Wie is eigenaar van de terreinen waar Center Parcs het project plant?
2. Wat is de huidige bestemming van deze terreinen op het gewestplan?
3. Welke precieze akkoorden werden er afgesloten tussen de overheid (SIM, RECHAR, GOM, de Vlaamse Executieve enzovoort) en Center Parcs?
4. Welke financiële weerslag hebben deze akkoorden voor de overheid?
5. Op welke termijn denkt men de gewestplanwijziging te realiseren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

1. De eigendomstoestand van de terreinen is niet gekend bij het bestuur Ruimtelijke Ordening. In het rapport, opgesteld door Center Parcs, in verband met de herstructurering grindwinningsgebied, groeve Maasland en mijnterreinen Kempense steenkoolmijnen, wordt hieromtrent gesteld : "Het bedoelde terrein is momenteel eigendom van de NV Maasland. Daarnaast is een gedeelte van het huidige KS-terrein en eigendommen van de firma Carrière de Retine inbegrepen in de saneringsoperatie. Het is niet de bedoeling dat Center Parcs deze laatste terreinen ook zal verwerven".
2. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991 houdende gedeeltelijke inherzieningstelling van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen en Maasmechelen ter plaatse Teutelberg, Vierveld en Vuchterbosheide, is het gebied waar Center Parcs wordt gevestigd, in herziening gesteld.
3. en 4. Deze vragen ressorteren niet onder de bevoegdheid van mijn bestuur.
5. De gewestplanwijziging zal de normale administratieve procedure doorlopen. Deze is thans in de fase van de aanstelling van de ontwerper. Zodra die is aangesteld kan een ontwerp door het bestuur ter goedkeuring worden voorgelegd.

Vraag nr. 20
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

A 18 Brussel- Veurne-Duinkerke — Afrit De Panne

De autosnelweg A 18 Brussel-Veurne-Duinkerke nadert zijn voltooiing. Deze lang verwachte autoroute zal de verdere ontsluiting van de Westhoek helpen realiseren. Daartoe kunnen op- en afritten een bijdrage leveren, zeker voor wat de industriezone rond Veurne betreft, maar ook voor de toeristische centra. Daarom is een afrit naar De Panne wenselijk.

Mag ik de Minister vragen of deze badstad inderdaad een aansluiting op de genoemde autosnelweg krijgt ?

Antwoord

Er zijn inderdaad op- en afritten van en naar De Panne (Adinkerke) gepland aan de A 18 Veurne-Fransegrens.

Deze op- en afritten zijn gepland ter hoogte van de kruising van de A 18 met de Kromfortstraat met een verbinding naar de bestaande brug over het kanaal Veurne-Duinkerke te Adinkerke.

Vraag nr. 23
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Blauwe Sluis in Bredene — Slechte verlichting

Verleden jaar werd het verkeerspunt Blauwe Sluis in

Bredene heringericht. Bij valavond en nacht is dit soms druk knooppunt in complete duisternis gehuld : er zijn onvoldoende verlichtingspunten. Omdat er verschillende afritten zijn verloopt het verkeer in de duisternis allesbehalve veilig. Gezien de Brugsesteenweg een zogenaamde gewestweg is, is het Vlaams departement van Openbare Werken bevoegd.

Neemt de Minister maatregelen opdat de openbare verlichting op deze verbindingsweg tussen Oostende en Brugge zou verbeteren ?

Antwoord

De Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen behandelt in haar eerstvolgende vergadering het probleem waarvan het lid melding maakt en dat verband houdt met het ontbreken van verlichting op het kruispunt N 9, Brugsesteenweg — Sluizenstraat en Zuidoostwijk, Blauwe Sluis genaamd, te Bredene.

Zodra ik het advies van deze adviesgroep ontvang zal ik de gepaste maatregelen nemen.

Vraag nr. 27
van 13 februari 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bosgebied — Stijg- en landingsplaatsen voor helikopters

1. Is een permanente stijg- en landingsplaats voor helikopters toegelaten in een bosgebied ?
2. Zijn loodsen, brandstoftanks en controle-infrastructuur voor een permanent stijg- en landingspunt voor helikopters toegelaten in een domein met als bestemming bosgebied ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt ten aanzien van de ordening van de bosgebieden onder artikel 12 het volgende.

De bosgebieden zijn de beboste of de te beboste gebieden, bestemd voor het bosbedrijf. Daarin zijn gebouwen toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet gebruikt kunnen worden als woonverblijf, ook al ware het maar tijdelijk. De overschakeling naar agrarisch gebied is toegestaan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 bis van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Dit artikel spreekt niet van permanente stijg- en landingsplaatsen voor helikopters en evenmin van loodsen, brandstoftanks en bijhorende accommodatie verbonden aan dergelijke helihavens.

Vraag nr. 28
van 13 februari 1992
van de heer J. TIMMERMANS

Gemeentelijke afbakening landbouw- en bosbouwzones
— Regeling

Artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, gewijzigd voor het Vlaams Gewest bij koninklijk besluit van 13 december 1978, regelt de omschakeling van agrarisch gebied naar bosgebied.

In de administratieve toelichting bij dit artikel wordt gesteld dat de plannen van aanleg voor het hele gemeentelijke grondgebied in de plaats komen van gemeentelijke afbakeningen van landbouw- en boszones. Artikel 35 paragraaf 4 van het Veldwetboek heeft deze afbakeningen dus opgeheven. Verder wordt gesteld dat de procedure bepaald in artikel 35 bis paragraaf 5 van het Veldwetboek dient te worden toegepast in alle agrarische gebieden.

Kan de Gemeenschapsminister mededelen :

1. welke gemeenten op basis van de bepalingen en na vaststelling van het ontwerp-gewestplan, zijn overgegaan tot het afbakenen van landbouw- en bosbouwzones ;
2. of de regeling van het Veldwetboek, na vaststelling van het ontwerp-gewestplan, voor de gemeente nog relevant is ;
3. of deze afbakening door de gemeente kan afwijken van de **zonering** van het gewestplan ;
4. of deze regeling niet achterhaald is door de evolutie in het huidige beleid van de Europese Gemeenschap die pleit om uit te stoten landbouwgronden te reserveren voor bosbouw ?

Antwoord

De inhoud van de vraag slaat essentieel op de toepassing van het Veldwetboek, aangelegenheid waarvoor het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening niet bevoegd is. Voor zover nuttig kan over de gestelde vragen het volgende worden medegedeeld.

1. Een overzichtslijst van gemeenten die nog zijn overgegaan tot het afbakenen van landbouw- en bosbouwzones, na de vaststelling van het ontwerp-gewestplan, wordt op het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening niet bijgehouden.
- 2 en 3. De wetgeving op stedenbouw en ruimtelijke ordening schrijft geen verplichte vergunning voor om tot bebouwing van gronden te kunnen overgaan.

In artikel 11 paragraaf 4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen, wordt overschakeling naar bosgebied toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, lees artikel 35 bis.

Paragraaf 5 van artikel 35 bis van het Veldwetboek bepaalt dat een vergunning van het college van burgemeester en schepenen vereist is om bosaanplanting te doen in voor landbouw bestemde gebieden.

Noch de wetten op de stedenbouw noch het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de gewestplannen hebben de bepalingen van het Veldwetboek gewijzigd zodat in die gevallen waar volgens paragraaf 5 van artikel 35 bis van het Veldwetboek een vergunning vereist was, een eigenaar slechts bosaanplanting kan doen in de voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied voor zover hij in het bezit is van een vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

4. Het beleid van de Europese Gemeenschap strekt er inderdaad toe meer gronden te reserveren voor bosbouw. Nochtans dient de regeling van artikel 35 bis paragraaf 5 verder te worden toegepast aangezien deze wetgeving niet werd gewijzigd.

Vraag nr. 30
van 17 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Knooppunt Brusselse ring-autosnelweg luchthaven — Vervanging lichtmasten

Bepaalde voorbereidende werken zouden erop wijzen dat men de speciale hoge lichtmasten op het verkeersknooppunt van de Brusselse ring met de autosnelweg naar de luchthaven zal vervangen.

Is dit juist ? Zo ja, waarom gebeurt deze vervanging ?

Zo lang staan deze palen er toch niet en, als ik goed ingelicht ben, hebben zij destijds heel wat geld gekost.

Kan de Minister mij dan ook mededelen wat de oorspronkelijke kostprijs was en wat de kostprijs van de vervanging zal zijn ?

Kan de Minister mij ook mededelen of het werkelijk noodzakelijk geacht wordt hetzelfde aantal palen te behouden ? De verlichting op dat punt is immers meer dan overvloedig.

Antwoord

De betonnen lichtmasten op het verkeersknooppunt Diegem van de Ring om Brussel worden inderdaad vervangen.

Het beton van deze lichtmasten vertoont **verouderingsverschijnselen**, waardoor de stabiliteit niet langer verzekerd is. Om veiligheidsredenen is de vervanging dan ook noodzakelijk. De betonnen lichtmasten werden opgesteld in 1978. De kostprijs ervan bedroeg destijds afgerond 11.000.000 frank.

Het bestuur heeft de aannemer gedagvaard in het kader van de tienjarige aansprakelijkheid. De rechtbank van eerste aanleg heeft de aannemer veroordeeld. Deze laatste heeft echter beroep aangetekend tegen deze uitspraak. De procedure in beroep is op dit ogenblik nog niet beëindigd.

Het leveren en plaatsen van nieuwe metalen lichtmasten kost 19.579.950 frank. Het aantal en de opstelling van de nieuwe lichtmasten is identiek aan de thans bestaande installatie. Het luminantieniveau van het wegdek bedraagt $1,6 \text{ cd/m}^2$, terwijl de nationale en internationale normen 2 cd/m^2 voorschrijven.

Als de tussenafstand tussen de lichtpunten vergroot, moeten de lichttoestellen zodanig georiënteerd worden dat het licht verspreid wordt over een grotere oppervlakte. Hierdoor valt meer licht rechtstreeks in het gezichtsveld van de weggebruiker waardoor hij meer verblind wordt.

Dit fenomeen heeft er hoogstwaarschijnlijk toe geleid dat het lid de indruk heeft gekregen van een zogenaamde overvloedige verlichting.

Maatregelen worden bestudeerd om bij de nieuwe installatie de verblinding te beperken.

Vraag nr. 31
van 18 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bruine borden langs autosnelwegen — Brusselse agglomeratie

Op verscheidene invalswegen naar Brussel staan op ettelijke kilometers voor de grenzen van het grondgebied van de negentien gemeenten blauwe borden met een bruine cirkel waarin een afbeelding van het Brusselse stadhuis staat. Onderaan een aantal van die borden werd weliswaar een heel klein en onopvallend bordje aangebracht waarop een afstand wordt vermeld.

Kan de Minister mij meedelen op wiens initiatief en op wiens kosten die borden werden geplaatst ?

Meent de Minister niet dat hierdoor de indruk wordt gewekt dat de Brusselse agglomeratie veel groter is dan in werkelijkheid het geval is en werd derhalve reeds opdracht gegeven de borden weg te halen ?

Antwoord

Bedoelde borden werden midden de jaren '80 geplaatst op initiatief van de toenmalige Minister van Openbare Werken de heer L. Olivier, in het kader van de toeristische signalisatie langs autosnelwegen. Deze borden werden bekostigd door het Wegenfonds.

Gezien onder de borden aanduidingen aangebracht werden die een afstand vermelden, het toeristische borden zijn en geen afbakeningsborden van de bebouwde kommen of agglomeraties, meen ik dat de indruk niet wordt gewekt dat de Brusselse agglomeratie groter is dan in werkelijkheid. Trouwens werden door het Brussels Gewest, op eigen initiatief, borden geplaatst die de afbakening van de agglomeratie aangeven.

Er werd dan ook geen opdracht gegeven om deze toeristische borden weg te nemen.

Vraag nr. 32
van 19 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Autowegen — Verlichting

Kan de Minister mij meedelen hoeveel de jaarlijkse energiefactuur bedraagt voor de verlichting van onze autowegen ?

Kan de Minister tevens een overzicht geven van de onderhoudskosten die de verlichting van de autowegen met zich meebrengt ?

Beschikt de Minister over studies die aantonen dat het aantal verkeersongevallen merkkelijk lager licht op verlichte wegen ?

Antwoord

De jaarlijkse kosten voor de verlichting van de autosnelwegen van het Vlaamse Gewest kunnen als volgt uitgesplitst worden :

1. Elektriciteitsverbruik :	115 MF
2. Leveren van vervangingslampen :	58 MF
3. Onderhoudskosten : vervangen van lampen, onderhoud van de lichtmasten, verlichtingstoestellen, kabelnet en HS-cabines :	45 MF

Studies uitgevoerd in Groot-Brittannië in 1980 door het Transport and Road Research Laboratory tonen aan dat een goede wegverlichting het aantal ongevallen gevoelig kan doen verminderen.

Mijn diensten maken momenteel een studie waarin het aantal en de aard van de ongevallen bij duisternis opgesplitst wordt volgens het *wegtype*, de kwaliteit van de verlichting en de verkeersdichtheid. Deze studie moet mij de elementen geven om na te gaan of de thans gehanteerde criteria voor het verlichten van de wegen moeten behouden worden of bijgestuurd.

Vraag nr. 33
van 19 februari 1992
van de heer J. ANSOMS

Herinrichting van hoofdstraten in stad en dorp — Stand van zaken

Het programma herinrichting van de hoofdstraten in stad en dorp (het zogenaamde *doortochtenprogramma*) loopt nu reeds enkele jaren.

Welke projecten zijn er voltooid en sinds wanneer ? Welke projecten zijn er lopende in Vlaanderen ?

Is er, betreffende de projecten die reeds voltooid werden, een kwantitatieve en kwalitatieve evaluatie gemaakt ?

Zo ja, wie heeft de evaluatie gemaakt ? Is deze evaluatie toegankelijk in één of andere publikatie ? Zijn er uit de voltooide projecten reeds beleidsmatige conclusies getrokken ? Zo ja, welke ?

Zo neen, waarom niet ? Wordt een kwalitatieve evaluatie in het vooruitzicht gesteld, teneinde de resultaten daarvan nuttig te gebruiken voor de volgende projecten ?

Antwoord

Tot nog toe werden de volgende projecten voltooid :

- N 34 te Blankenberge, eerste fase
Werken beëindigd op 27.3.1990 ;
- N 2 Diestsesteenweg te Leuven (Kessel-Lo)
Werken voltooid sedert 15.5.1991 ;
- N 10 te Aarschot (Rillaar)
Werken voltooid sedert 17.12.1990 ;
- N 3e Luikerstraat te Sint-Truiden
Werken beëindigd in april 1991 ;
- N 278 Schuifelaarstraat te Vilvoorde (Peutie)
Werken voltooid sedert 12.10.1990 ;
- N 356 te Nieuwpoort (Ramskapelle)
Werken voltooid sedert 15. II. 1990 ;
- N 419 te Bazel, eerste fase
Werken voltooid sedert 18.9.1990 ;
- N 419 te Kruibeke, eerste fase
Werken beëindigd op 12.7.1991.

Aan deze lijst kunnen nog enkele projecten toegevoegd worden, die weliswaar niet officieel als herinrichting van een doortocht werden bestempeld, maar die inhoudelijk zeer dicht bij het doortochtenprogramma aanleunen.

De volgende projecten zijn in uitvoering :

- N 618 te Tongeren (Sluizen)
Werken aangevat op 25.2.1991 ;
- N 73 te Leopoldsburg
Werken aangevat op 1.3.1991 ;
- N 8 te Vleteren (Woesten)
Werken aangevat op 1.9.1991 ;
- N 9 te Asse, eerste deel
Werken aangevat op 1.5.1991 ;
- R 40 Rooigemlaan te Gent.
Werken aangevat op 10.5.1991 ;
- N 357 Rumbekesteeweg te Roeselare
Werken aangevat op 6.8.1991 ;
- N 419 te Bazel, tweede fase
Werken aangevat op 1.6.1991 ;
- N 465 te Melle (Gontrode)
Werken aangevat op 21.6.1991 ;
- N 311 te Wervik ;
Werken aangevat op 18.11.1991 ;
- N 111 te Stabroek
Werken aangevat op 10.2.1992 ;
- N 721 te Bree (Opitter), eerste deel
Werken aangevat op 27.2.1992 ;

— N 10 te Berlaar (Heikant)
Werken aangevat op 2.3.1992 ;

— N 1 Bredalaan te Brasschaat
Werken aangevat op 4.3.1992.

Aanbestede projecten :

- N 619 te Riemst (Kanne)
aanbesteding op 22.8.1991 ;
- N 326 te Zuienkerke
aanbesteding op 25.9.1991 ;
- N 2e te Hasselt (Kuringen)
aanbesteding op 17.10.1991 ;
- N 459 te Dentergem
aanbesteding op 17.10.1991 ;
- N 419 te Kruibeke, tweede fase
aanbesteding op 29.10.1991 ;
- N 8 Boter- en Menenstraat te Ieper
aanbesteding op 30.10.1991 ;
- N 430 Balisantvest te Gent
aanbesteding op 7.11.1991 ;
- N 330 Leopold II-laan te Koksijde (Oostduinkerke)
aanbesteding op 21.11.1991 ;
- N 253 te Huldenberg
aanbesteding op 29. II. 1991 ;
- N 719 Kazernelaan te Houthalen-Helchteren
aanbesteding op 7.11.1991 ;
- N 716 Diesterstraat te Sint-Truiden
aanbesteding op 28.11.1991 ;
- N 36 te Stade, wegvak naar Zarren
aanbesteding op 28.11.1991 ;
- N 34 te Blankenberge, tweede fase
aanbesteding op 28.11.1991 ;
- N 102 en N 110 te Meerhout
aanbesteding op 19.12.1991.

De voltooide projecten werden tot nog toe niet — althans niet grondig noch systematisch — geëvalueerd. Dit heeft te maken met de evolutie die het doortochtenprogramma in de perioden 1989-1991 heeft doorgevoerd. Op een ogenblik dat slechts een paar pilootprojecten in uitvoering waren, besliste mijn voorganger een belangrijke impuls en stroomversnelling aan het programma te geven. Op korte tijd werden heel wat ontwerpen bestudeerd en aanbesteed (zie bovenstaande lijst). Alle inspanningen waren bijgevolg noodzakelijkerwijs geconcentreerd op :

- de uitbouw van een organisatiestructuur ;
- het vastleggen van de projectprocedure ;
- begeleiding en kwaliteitsbewaking van de ontwerp-dossiers ;
- vorming en informatieverstrekking aan de betrokken kaders ;
- externe communicatie over het programma ;

— het opstellen van jaar- en meerjarenprogramma's.

De evaluatie van wat in tussentijd voltooid werd, vormde slechts een prioriteit van tweede orde. Daarenboven schuilen er onder de vroegste voltooide projecten verschillende fasegewijze realisaties, die nog niet in hun totaliteit zijn afgewerkt.

Op 17 januari jongstleden werd een dienstorder verspreid dat het uitvoeren van een zogenaamd **naonderzoek** over de heringerichte doortochten voorschrijft.

Vraag nr. 34
van 21 februari 1992
van mevrouw M. AELVOET

E 40 te Leefdaal — Geluidshinder

Enkele jaren geleden werden in de gemeente Bertem, langs de E 40 richting Brussel, geluidswerende panelen aangebracht ter voorkoming van geluidshinder in de dorpskern.

Aan de overzijde, richting Luik (deelgemeente Leefdaal) werden geen dergelijke panelen aangebracht, niettegenstaande de verkeersintensiteit er ongetwijfeld even hoog is.

Bewoners van aangrenzende straten, vooral van de Dorpstraat en de Molenstraat, doen trouwens hun beklag over de storende geluidsoverlast. Het groenscherm dat er zeer terecht aanwezig is, is duidelijk ontoereikend.

Welke maatregelen denkt de Minister te nemen om aan deze klachten tegemoet te komen ?

Antwoord

Langs het vrij drukke gedeelte van de A 3 tussen Leuven en Brussel hebben vrijwel alle omwonenden geluidsoverlast tengevolge van het autoverkeer. Het is echter niet evident om overal gelijktijdig geluidswerende voorzieningen aan te brengen.

Uit de geluidsmetingen uitgevoerd in juni 1986 werd vastgesteld dat er op enkele meetplaatsen in de wijk Dorpstraat — Molenstraat, Leq-waarden voorkwamen die hoger lagen dan de 65 dB(A) drempel.

Rekening houdend met de vrij verspreide bebouwing werd toen geoordeeld dat de bouw van een geluidsscherm daar, niet het nodige rendement zou opleveren.

Gelet op de huidige klacht zal ik aan mijn administratie opdracht geven een nieuwe geluidsstudie te ondernemen in de woonkernen van de Dorpstraat en Molenstraat teneinde na te gaan of deze zone prioritair moet afgeschermd worden met een geluidswerend scherm.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 12
van 18 februari 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Toneelverenigingen — Subsidies 1992

Kan de Minister me meedelen op welke begrotingsposten subsidies voor het amateurtoneel worden ingeschreven en welke bedragen dat zijn voor het jaar 1992 ?

Antwoord

Sectie 43

33.03 Decreet van 14 juli 1991 houdende de subsidie-regeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening.

Voor 1992 is er een bedrag voor de amateurtooneelfederaties van 15.217.665 frank ingeschreven.

33.13 De kredieten ingeschreven op deze begrotingspost worden onder andere aangewend om subsidies te verlenen aan "speciale activiteiten van volksontwikkeling" (koninklijk besluit van 18 september 1969). Aangezien gedurende het hele begrotingsjaar dossiers kunnen worden ingediend, is het niet mogelijk vooraf te berekenen welk gedeelte van het vastgestelde krediet aan amateurtoneelverenigingen wordt verleend. Voor 1991 was dit 318.488 frank op een budget van 3.199.737 frank.

Sectie 48

01.03 De kredieten ingeschreven op deze begrotingspost worden aangewend voor de internationale werking van de dienst Volksontwikkeling. Deze werking houdt het volgende in :

- uitvoering van de culturele akkoorden ;
- studie- en dienstreizen buiten het cultureel akkoord ;
- subsidiëring van internationale culturele activiteiten voor erkende vormingsinstellingen en verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening op basis van de Regeling voor de

subsiëring van ICS-initiatieven/Sector Volksontwikkeling.

Aangezien gedurende het hele jaar subsidiedosiers kunnen worden ingediend, is het niet mogelijk vooraf te berekenen hoeveel zal worden besteed aan het amateurtoneel. Ter vergelijking: in 1991 werden wat het amateurtoneel betreft 10 aanvragen positief behandeld en werd een subsidiebedrag van in totaal 328.172 frank toegezegd.

Vraag nr. 13
van 20 februari 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Frans-Vlaanderen — Ontvangst van BRTN-uitzendingen

Op 3 juli 1991 stelde ik een vraag (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 19 van 19 augustus 1991, blz. 951) aan de toenmalige Minister van Cultuur over de ontvangst van de BRTN-uitzendingen in Frans-Vlaanderen.

De heer Dewael antwoordde mij dat hij in eerste instantie de kabelmaatschappij Cenod had verzocht de BRTN-uitzendingen terug in haar aanbod op te nemen. Hij verzekerde mij ook dat hij, afhankelijk van de reactie van Cenod, in een volgende fase eventueel contact zou opnemen met de Franse cultuurminister.

Uit een brief die de heer Goossens, Administrateur-generaal van de BRTN, op 2 september 1991 verzond, bleek dat ook hij, blijkbaar zonder weet van een tussenkomst van Minister Dewael, bij de kabelmaatschappijen in Frankrijk erop zou aandringen tegemoet te komen aan de rechtmatige verzuchtingen van de Frans-Vlamingen.

1. Hoever zijn de onderhandelingen ondertussen gevorderd ?
2. Werd er reeds contact opgenomen met de Franse Minister van Cultuur ?
3. In hoeverre kunnen de Frans-Vlamingen, via kabelmaatschappijen, opnieuw de uitzendingen van BRTN volgen ?

Antwoord

De ontvangst van de BRTN-uitzendingen in Frans-Vlaanderen kwam recent nog aan bod in de vraag nummer 5 van 6 februari 1992 van de heer L. Van Nieuwenhuysen.

Ik kan het lid meedelen dat de kabelmaatschappij Cenod-TV-Citévision nog niet heeft gereageerd op de vraag van mijn voorganger.

Ik heb zijn vraag om opnieuw de programma's van BRTN-TV1 en TV2 door te geven herhaald.

Ik heb daarbij de historische banden en de taalverwantschap in dat gebied beklemtoond.

Tevens heb ik gesteld dat een zekere reciprociteit inza-

ke het doorgeven van televisieprogramma's mij aangevoelen lijkt.

Vraag nr. 14
van 21 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige zender in Wezembeek-Oppem en Kraainem — Expliciete toestemming

De maatschappij Iverlek blijkt in de gemeenten Wezembeek-Oppem en Kraainem de Franstalige zender Tele-Bruxelles via het kabelnet te verspreiden.

Mijns inziens vergt dit een expliciete toestemming van de Vlaamse Regering. Is dat zo ?

Welke maatregelen werden tot op heden getroffen om deze overtreding ongedaan te maken ?

Antwoord

Sedert 1990 is de kabelmaatschappij Iverlek verantwoordelijk voor de kabelverdeling in Wezembeek-Oppem en Kraainem. Voordien hadden deze gemeenten een eigen gemeentelijke regie zonder eigen antennestation. Het signaal werd geleverd door Brutele. De toelivering van Tele-Bruxelles gebeurt nog altijd via Brutele.

De doorgifte in het Nederlandse taalgebied ressorteert onder de bepalingen van het kabeldecreet van 28 januari 1987 en inzonderheid onder artikel 3 paragraaf 2 punt 4 a. In uitvoering daarvan is vooraf een toestemming van de Vlaamse Executive noodzakelijk.

Tot op heden werd er geen maatregel getroffen om die toestand ongedaan te maken.

Ik schrijf de betrokken maatschappij aan en vraag dat zij zich aan de bestaande regelgeving aanpast.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 14
van 12 februari 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Tijdelijke leerkrachten en leerkrachten van sociale promotie — Uitbetaling wedde

Reeds jaren zijn er klachten van bovengenoemde leerkrachten over de uitbetaling van hun wedde.

Sommige leerkrachten moeten maanden, tot zelfs een jaar, zonder inkomen leven, wat met zich brengt dat ze leningen moeten aangaan om hun gezin in leven te kunnen houden.

Na contact met de bevoegde dienst blijkt dat sommige diensten van de sociale promotie (Oudenaarde) onbezet zijn. Dat verklaart dan ook waarom deze betalingen achterwege blijven.

Welke maatregelen denkt de Minister te nemen om aan deze laattijdige betalingen een einde te maken ?

Antwoord

De weddeproblematiek binnen de onderwijssector vormt een gevoelige materie. De personeelsleden verwachten terecht dat hun wedde tijdig en correct betaald wordt. Onder meer om die verwachting in te lossen werd de grootscheepse reorganisatie "werkstations" doorgevoerd binnen het departement Onderwijs. Die reorganisatie houdt in dat een kleine groep van ambtenaren samen verantwoordelijk is voor het afhandelen van alle aspecten van de personeelsdossiers van alle scholen van een bepaald niveau binnen een bepaalde regio.

Dit totaal nieuwe systeem van werken is operationeel sinds 1 juni 1991 en betekende een enorme omwenteling voor de ambtenaren van het departement.

De werkstations bevinden zich momenteel in een onvermijdelijk moeilijke overgangsfase. Tal van maatregelen worden nu voorbereid om de uitbetalingen in het volgende schooljaar substantieel te verbeteren. Ik verwacht echter dat de nieuwe werkwijze haar vruchten maar binnen korte termijn zal afwerpen zodra het informatiseringsstuurplan 90-95 volledig gerealiseerd zal zijn.

In de overgrote meerderheid van de werkstations verliep de uitbetaling uitstekend. Dit wordt door de directies van talloze scholen en vele leraars geregeld bevestigd. Overigens tonen onze cijfers aan dat de betalingen sneller verliepen dan vorige jaren.

Het is echter niet realistisch te verwachten dat alle problemen met betrekking tot het uitbetalen van wedden ineens opgelost zijn.

Vraag nr. 15 van 14 februari 1992 van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Benoemde leraars — Tewerkstelling

Momenteel is het zo dat wanneer in regio A een benoemde leerkracht zijn betrekking verliest (geen leerlingen), hij ter beschikking gesteld wordt van de Minister. De vastbenoemde leerkracht behoudt zijn volledige wedde zonder prestatie.

Wanneer er in regio B een vacante betrekking is, kan de benoemde leerkracht van regio A die niet opnemen indien de lokale raad van regio B een tijdelijke leerkracht heeft aangeworven voor deze betrekking. Dit heeft tot gevolg dat twee leerkrachten worden betaald en de benoemde leraar zonder betrekking is.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen waarom deze situatie niet ongedaan gemaakt kan worden door aan de benoemde leraar, die ter beschikking staat, het recht toe te kennen de betrekking van een tijdelijke leerkracht in te nemen en dat over de regio's heen ?

Antwoord

In alle netten zijn zonale reffectatiecommissies opgericht per regio en per niveau, namelijk wat de onderwijsinstellingen betreft :

- kleuter-, lager- en basisonderwijs ;
- secundair onderwijs ;
- hoger onderwijs.

De zonale reffectatiecommissies zijn onder meer bevoegd om ter beschikking gestelde personeelsleden te reffecteren of weder tewerk te stellen binnen de zone. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt geen rekening gehouden met het karakter van het verstrekte onderwijs.

Voor het gemeenschapsonderwijs worden er voorafgaand aan de werking van de zonale reffectatiecommissie reffectaties en wedertewerkstellingen uitgevoerd binnen de omschrijving. De omschrijving omvat de scholen van een subregio enerzijds voor het gewoon basisonderwijs en anderzijds voor het gewoon secundair onderwijs.

Na de werkzaamheden van de zonale reffectatiecommissie moeten de gegevens betreffende de gedane reffectaties en weder tewerkstellingen in de zone alsook de gegevens betreffende de nog niet volledig gereffecteerde of volledig weder tewerkgestelde personeelsleden en betreffende de vacatures in de zone doorgestuurd worden naar de interprovinciale reffectatiecommissie.

De interprovinciale reffectatiecommissies zijn opgericht per onderwijsnet en wat het gesubsidieerd vrij onderwijs betreft per karakter van het verstrekte onderwijs. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt geen rekening gehouden met het karakter van het verstrekte onderwijs. Deze interprovinciale reffectatiecommissies overkoepelen per net over de niveaus heen de zonale reffectatiecommissies.

De interprovinciale reffectatiecommissies zijn onder meer bevoegd om :

- per onderwijsniveau personeelsleden te reffecteren en weder tewerk te stellen die ter beschikking gesteld zijn en die niet in de zone konden gereffecteerd of weder tewerkgesteld worden. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt geen rekening gehouden met het karakter van het verstrekte onderwijs ;
- over de onderwijsniveaus heen personeelsleden weder tewerk te stellen die ter beschikking gesteld zijn en die niet in de zone en niet in hun niveau in de interprovinciale reffectatiecommissie konden gereffecteerd of weder tewerk gesteld worden. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt geen rekening gehouden met het karakter van het verstrekte onderwijs.

Na de werkzaamheden van de interprovinciale reffectatiecommissie moeten alle gegevens betreffende de gedane reffectaties en wedertewerkstellingen door de interprovinciale reffectatiecommissie, alsook de gegevens betreffende de gedane reffectaties en wedertewerkstellingen door de zones verzameld worden en een verslag van de werkzaamheden met de cijfergegevens moet gestuurd worden naar de voorzitter van de Vlaamse reffectatiecommissie.

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs is een Vlaamse reffectatiecommissie opgericht die samengesteld is uit twee kamers. Eén van de kamers is bevoegd voor het gemeenschaps- onderwijs, de andere kamer is bevoegd voor het gesubsidieerd onderwijs. De Vlaamse reffectatiecommissie is onder meer bevoegd om :

- personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn te reffecteren. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt geen rekening gehouden met het karakter van het verstrekte onderwijs ;
- personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn weder te werk te stellen. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt geen rekening gehouden met het karakter van het verstrekte onderwijs.

De Vlaamse reffectatiecommissie zal echter slechts in uitzonderlijke gevallen reffectaties of wedertewerking uitspreken.

Het is wel zo dat in alle netten het principe geldt van de immuniteit van tijdelijke personeelsleden. Dit betekent dat tijdelijke personeelsleden die aan bepaalde voorwaarden (onder andere dienstanciënniteit en leeftijd) voldoen niet meer verdrongen kunnen worden door een vastbenoemd personeelslid dat ter beschikking is wegens ontstentenis van betrekking.

De immuniteit van tijdelijke personeelsleden is niet geldig ten opzichte van ter beschikking gestelde personeelsleden afkomstig uit instellingen van de inrichtende macht of de scholengemeenschap (gesubsidieerd onderwijs) en van dezelfde omschrijving (gemeenschaps- onderwijs). De immuniteit van sommige tijdelijke personeelsleden ten opzichte van ter beschikking gestelde personeelsleden garandeert zekere tewerkstellingskansen voor jonge leerkrachten.

De taak van de hierboven vermelde reffectatiecommissies bestaat er evenwel in een betrekking te zoeken, zelfs over de grenzen heen van bepaalde zones, om deze toe te wijzen aan een ter beschikking gesteld personeelslid en waarvoor een tijdelijk personeelslid is aangesteld dat niet voldoet aan de voorwaarde van immuniteit.

Vraag nr. 16
van 18 februari 1992
van de heer J. DE MOL

Rechtsfaculteit RUG — Klachten overtredingen gedragscode

De studenten van de Universiteit Gent stellen de veelvuldige overtredingen van de gedragscode in de rechtsfaculteit aan de kaak. De klachten hebben onder meer betrekking op het niet ter beschikking stellen van een geschreven cursus, het laattijdig meedelen van de examenrooster en het niet evalueren van de inhoud van de cursussen. Nochtans voorziet de gedragscode hieromtrent in een aantal duidelijke voorschriften. Toch zijn deze voorschriften niet afdwingbaar.

Graag vernam ik van de Minister hoe, om een einde te stellen aan deze inbreuken, deze gedragscode wel

kan worden afgedwongen en welke controle op de professoren mogelijk is. In het bijzonder vernam ik graag van de Minister hoe hij in deze zaak zal optreden.

Antwoord

In mijn hoedanigheid van Gemeenschapsminister kan ik in deze zaak niet optreden. De academische overheden zijn de geëigende aanspreekpunten in deze zaak.

Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap heeft een ontwikkeling ingezet naar een betere en afdwingbare rechtsbescherming van de studenten.

De universiteiten moeten in hun onderwijs- en examenreglementen onder meer volgende aspecten nader regelen :

- de doelstellingen en inhoud van elke opleiding, het opleidingsprogramma en de indeling ervan in studiejaren en opleidingsonderdelen ;
- de algemene procedure tot vaststelling van de examenvorm.

Het universiteitsbestuur moet er zorg voor dragen dat tijdig voor de aanvang van het academiejaar het onderwijsaanbod en de hoofdlijnen van de onderwijs- en examenregeling openbaar worden gemaakt zodat de aspirant-student zich een goed oordeel kan vormen omtrent de inhoud en de organisatie van het onderwijs en de examens. Dit impliceert onder meer het recht om over behoorlijk cursusmateriaal te beschikken.

Voorschriften vastgelegd in de examen- en onderwijsregeling hebben een regelgevend karakter en worden dus afdwingbaar. Het universiteitsbestuur zal daartoe de nodige voorzieningen en procedures moeten uitwerken.

Ik dring er bij het bestuur van de Universiteit Gent op aan dat het zijn decretale verplichtingen ter zake op korte termijn nakomt en tevens verzoek ik het bestuur mij op de hoogte te brengen van de ter zake vastgestelde regelingen.

Vraag nr. 17
van 18 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Faculteiten geneeskunde — Nederlandse studenten

De Vlaamse studenten geneeskunde zijn een gezamenlijke campagne ontrading gestart ten aanzien van jonge Nederlanders die in Vlaanderen geneeskunde willen komen studeren.

Vooraf aan de KU Leuven en aan het RUCA was de toevloed van Nederlandse studenten dit academiejaar spectaculair. In Nederland kunnen zoals bekend maar een beperkt aantal geneeskundestudenten aan de universiteiten inschrijven. Aan de KU Leuven is momenteel een op vier eerstejaarsstudenten Nederlander, aan het RUCA is dat meer dan de helft.

Kan de Minister mij meedelen of hij maatregelen wenst te nemen om de toeloop van Nederlandse studenten naar de faculteiten geneeskunde in Vlaanderen tegen te gaan ?

Welke maatregelen zal de Minister nemen om een aantal praktische problemen zoals overbevolking van auditoria op te lossen ?

In België neemt de artsenpopulatie beangstigend toe en is de kans op werk heel klein. Welke maatregelen dringen er zich op ?

Antwoord

Het Europees Gemeenschapsrecht laat mij niet toe eenzijdige maatregelen te nemen om de inschrijving van specifiek Nederlandse studenten aan de faculteiten geneeskunde en dierengeneeskunde te verbieden.

Alleen een algemene numerus clausus voor de medische opleidingen zou in zekere mate de instroom van Nederlandse studenten kunnen afremmen.

Het is de zaak van de universiteiten om de praktische problemen van overbevolkte auditoria op te lossen. Trouwens, zulke praktische problemen rijzen ook in de studierichtingen economie en rechten.

Alsnog tracht ik de zaak van de instroom van Nederlandse studenten met mijn Nederlandse collega **Ritzen** in het kader van het GENT-akkoord verder te bespreken.

Wat betreft de allusie die het lid maakt op de toenemende artsenpopulatie in België, die mede gevolg kan zijn van de mogelijke vestiging van Nederlandse artsen die aan Belgische universiteiten studeerden, wil ik het lid erop wijzen dat de vrije vestiging van EG-burgers wordt gewaarborgd door de Europese wetgeving. Het treffen van maatregelen op het niveau van de individuele lidstaten om deze vestiging te beletten of bemoeilijken, zou indruisen tegen voormelde wetgeving.

Vraag nr. 18 van 18 februari 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kleuterafdeling Sint-Ursula Instituut in Lier — Verdeling lesuren voor allochtone en autochtone kinderen

De kleuterafdeling van het Sint-Ursula Instituut in de Sint-Gummarusstraat te Lier telde bij de aanvang van dit schooljaar 43 kinderen, waaronder 11 kinderen van vreemde ouders. De school telt drie kleuterleidsters. Het totaal aantal lestijden bedraagt 23.

Thans blijkt dat de drie kleuterleidsters 14 lestijden voorbehouden aan de kinderen van vreemdelingen. Aangezien dit tijdens de schooluren geschiedt, worden de overige kleuters telkens verspreid over de twee overige jaren. Eén leerkracht heeft bovendien nog een opdracht van drie lestijden in een andere school.

Het resultaat is dat de autochtone kinderen van twee klasjes uiteindelijk slechts 9 lestijden hun leerkracht uitsluitend voor zich hebben. Voor één van de klasjes zijn er dat zelfs maar zes.

Kan de Minister meedelen in hoeverre toestanden als deze in onze scholen gemeengoed zijn ?

Zijn dergelijke voortdurende verschuivingen pedago-

gisch verantwoord ? Kunnen ouders die zich niet neerleggen bij deze toestand zonder problemen hun kind van onderwijsinstelling veranderen ?

Antwoord

De kleuterafdeling van de Gesubsidieerde Vrije Basisschool, Sint-Gummarusstraat 3 te Lier telde op 30 september 1991 in totaal 43 ingeschreven kleuters, waarvan er gedurende de maand september gemiddeld 41 aanwezig waren. Dit laatste cijfer geeft recht op een lestijdenpakket van 55 lestijden of 2 volledige betrekkingen van kleuterleidster en 7 restlestijden of 1 onvolledige opdracht van 7 lestijden.

Onder de ingeschreven kleuters zijn er 11 die beantwoorden aan het begrip doelgroepopleerling, wat bijkomend recht geeft op 14 lestijden voor onderwijsvoorrang. Deze lestijden mogen uitsluitend voor de doelgroepopleerlingen worden aangewend.

De lestijden van de kleuterafdeling van de bovenvermelde school zijn als volgt onder de titularissen verdeeld :

1. 20 lestijden uit het pakket ;
4 lestijden onderwijsvoorrang ;
2. 20 lestijden uit het pakket ;
4 lestijden onderwijsvoorrang ;
3. 15 lestijden uit het pakket ;
6 lestijden onderwijsvoorrang.

Op deze wijze worden 3 kleine groepen gevormd die gedurende het grootste gedeelte van de lestijden samen zitten. Slechts voor een beperkt aantal lestijden wordt van groep gewisseld.

Sedert de invoering van de lestijdenpakketten in het basisonderwijs (toepassing van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984) is het werken met wisselende groepen in het kleuter — zowel als in het lager onderwijs — gemeengoed geworden. Deze werkwijze wordt meestal positief ervaren.

Hoe dan ook wordt in elke school over de aanwending van de beschikbare lestijden bij aanvang van het schooljaar overleg gepleegd met de leerkrachten. Dit overleg is een voorwaarde voor subsidiëring, en het proces-verbaal van dat overleg wordt in de school bewaard.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht kunnen de ouders elk schooljaar tot uiterlijk het laatste lesuur van de maand september hun kind in een andere school laten inschrijven. Deze periode werd speciaal voorzien om de ouders toe te laten vast te stellen of de door de gekozen school geboden faciliteiten wel degelijk overeenstemmen met de eisen die de ouders ter zake stellen, bijvoorbeeld wat betreft de aard van de school (officieel of vrij onderwijs), het onderwijspeil van de school (het pedagogisch comfort), de opvangmogelijkheden voor en na de lesuren, enzovoort.

Na deze periode mag een kind niet meer van school veranderen, tenzij in de gevallen bepaald in of volgens de procedure vermeld in de circulaire van 1 februari 1984 (gewoon onderwijs) en 11 mei 1987 (buitenge-

woon onderwijs). Het door het lid gestelde probleem vormt na 30 september normaal geen reden om van school te veranderen.

Vraag nr. 20
van 24 februari 1992
van de heer W. CORTOIS

Gedeeltelijk gesubsidieerde leerkrachten — Onduidelijk statuut

Het decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra van 27 maart 1991, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 25 mei 1991, roept nog een aantal vragen op over het statuut van de niet-gesubsidieerde leerkrachten.

Artikel 4 paragraaf 1 titel II stelt immers duidelijk dat het statuut enkel van toepassing is op de gesubsidieerde leden van de personeelscategorieën die verder in dit artikel vermeld werden.

Het niet-gesubsidieerd personeel valt niet onder de bepalingen van dit decreet. Tengevolge van artikel 143 van de nieuwe gemeentewet zijn het administratief statuut, de bezoldigingsregeling, de benoeming en de tuchtregeling op hen van toepassing voor zover de onderwijswetgeving daarvan niet afwijkt. Dit laatste is onder meer het geval voor de pensioenwetgeving. Met ingang van 1 september 1991 blijft de tuchtregeling opgenomen in titel III hoofdstuk IV van de nieuwe gemeentewet, nog enkel van toepassing op het onderwijzend personeel ten laste van de stad. Deze regeling zal dan afwijken van de algemene tuchtregeling die van toepassing is op het overige stadspersoneel.

Er bestaat echter nog onduidelijkheid over het statuut van de gedeeltelijk gesubsidieerde leerkracht. In heel wat stedelijke onderwijsinstellingen is het immers zo dat er leerkrachten aan het werk zijn die slechts gesubsidieerd worden voor een gedeelte van hun opdracht en de rest van de gepresteerde uren door de inrichtende macht uitbetaald krijgen. Is het statuut, vervat in het decreet van 27 maart 1991, ook op hen van toepassing of vallen zij onder de regeling van de niet-gesubsidieerden ?

Gezien de betrokken leerkrachten mijns inziens recht hebben op duidelijke informatie over hun statuut, vraag ik de Gemeenschapsminister deze vraag te onderzoeken en van een antwoord te voorzien.

Antwoord

Het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra is enkel van toepassing op de gesubsidieerde personeelsleden van de erin opgenomen instellingen (zie artikel 4 paragraaf 1 van het decreet).

Steunend op het geveerde artikel 4 paragraaf 1 kan worden meegedeeld dat een personeelslid dat slechts voor een gedeelte van zijn opdracht een weddetoelage krijgt van het departement Onderwijs enkel voor dit gedeelte onder de toepassing valt van voormeld decreet van 27 maart 1991.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
 TEWERKSTELLING EN SOCIALE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3
van 19 februari 1992
van de heer L. BARBE

Vervanging arbeidsgeneesheren — Gevallen voor verzoeningscommissie

De wijze waarop de afgevaardigden van de werknemers in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen of de leden van de vakbondsafgevaardigden van het personeel een arbeidsgeneesheer kunnen doen vervangen, is vastgesteld door artikel 8 van de wet van 28 december 1977 tot bescherming van de arbeidsgeneesheren en het uitvoeringsbesluit ervan van 27 juli 1979. In dit uitvoeringsbesluit wordt de vrij omstandige procedure in detail beschreven. Artikel 9 behandelt de samenstelling van de verzoeningscommissie. Ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1983 werden de bevoegdheden van deze commissie overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap.

1. In hoeveel gevallen waarbij een arbeidsgeneesheer kennis gegeven werd van het voornemen tot vervanging, werd de zaak aanhangig gemaakt bij de commissie zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1983 ? In hoeveel gevallen werd de zaak aanhangig gemaakt door de betrokken arbeidsgeneesheer ? In hoeveel gevallen door de afgevaardigden van de werknemers ?
2. In hoeveel gevallen was de commissie van oordeel dat de voorwaarden tot vervanging vervuld waren ? In welke mate werd het oordeel van deze commissie ook gevolgd ?

Antwoord

Ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1983 waarbij de erkenningscommissie van de arbeidsgeneeskundige diensten werd opgericht, ontving de Vlaamse Gemeenschap inderdaad de bevoegdheid om uitspraken te doen inzake het ontslag of de vervanging van arbeidsgeneesheren.

Dit werd echter tenietgedaan door de programmawet van 22 december 1989, waarbij krachtens artikel 247 en artikel 248 bij het nationale Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid een overlegcommissie opgericht werd die de vermelde bevoegdheden terug overnam. Deze overheveling gebeurde eenzijdig door de nationale overheid, zonder dat de Vlaamse Gemeenschap hierover zelf maar geconsulteerd werd.

In de periode dat de erkenningscommissie bevoegd was om de bepalingen van de wet van 28 december 1977 inzake de bescherming van de arbeidsgeneesheren toe te passen, werden er drie dossiers geopend. Dit telkens op verzoek van een arbeidsgeneesheer die door de werkgever dreigde ontslagen te worden. In geen van deze gevallen ging het dus om een toepassing van artikel 8 van de wet.

Eén dossier werd op vraag van de indiener terug gesloten. In een ander dossier waren geen elementen aanwezig die deden vermoeden dat de aangevoerde redenen tot ontslag afbreuk deden aan de technische en morele onafhankelijkheid van de arbeidsgeneesheer of betrekking hadden op een vermoede beroepsoneerlijkheid. De erkenningcommissie achtte zich dan ook onbevoegd om in die zaak een beslissing te treffen. Bij het derde aangehaalde dossier was de commissie van oordeel dat een aantal van de naar voor gebrachte redenen tot ontslag wel afbreuk deden aan de technische en morele onafhankelijkheid van de arts. Rekening houdend met artikel 5 van de wet van 28 december 1977 mocht de geneesheer dus niet ontslagen worden. Conform met artikel 6 van dezelfde wet had de arts wanneer hij, ondanks de beslissing van de commissie, toch ontslagen werd, recht op een schadeloosstelling. Het is ons onbekend welke van beide mogelijkheden gevolgd werd.

Vraag nr. 4
van 24 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet ?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs ?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

1. en 2. Voor het kabinet zijn momenteel in gebruik :
  - 1 Audi T-100, bouwjaar 1988, aanschafprijs 801.657 frank ;
  - 1 Volkswagen Passat 2000 CLD, bouwjaar 1990, aanschafprijs 555.964 frank ;
  - 1 Citroën CX, bouwjaar 1988, aanschafprijs 775.900 frank ;
3. Voor mijn vervoer als Gemeenschapsminister beschik ik over een BMW type 535i, bouwjaar 1991, aanschafprijs 1.075.465 frank.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
 GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 4
van 10 februari 1992
van de heer M. BOURGOIS

Bevoegdheidsoverdracht door OCMW-raden — Residuaire bevoegdheden

In zijn antwoord op de vraag nummer 70 van 1 oktober 1991 van de heer Bossuyt, betreffende de OCMW-wetgeving, heeft de vorige Gemeenschapsminister J. Lenssens bevestigd dat in het kader van artikel 27 paragraaf 1 van de gecoördineerde wet van 8 juli 1976 "enkel wel omschreven bevoegdheden kunnen overgedragen worden aan de bijzondere comités".

Genoemde wettelijke bepaling laat toe om in de praktijk een taakverdeling uit te werken tussen raad en eventuele comités, waarbij vermeden wordt dat de raad overbelast wordt, doch waarbij tegelijkertijd vermeden moet worden dat de bevoegdheden van de raad geminimaliseerd of zelfs geëlimineerd worden.

Uit het feit dat het onmogelijk is om een volledige opsomming te geven van alle bevoegdheden waarover een OCMW-raad in principe beschikt, kan men afleiden dat in het geval van bevoegdheidsoverdracht, er naast het bevoegdheidspakket dat krachtens genoemde wet exclusief aan de raad is voorbehouden, er steeds een residu van niet-omschreven bevoegdheden bij de OCMW-raad blijft berusten. Dit houdt de bevestiging in van het administratiefrechtelijk beginsel dat gebeurlijke bevoegdheidsoverdracht beperkend moeten worden uitgelegd, en is tevens de bevestiging van het beginsel dat elke onduidelijkheid in het voordeel van de OCMW-raad moet worden uitgelegd.

Kan de Gemeenschapsminister deze redenering bijtrekken ?

Antwoord

De volheid van bevoegdheid berust bij de raad voor maatschappelijk welzijn, gebeurtelijke bevoegdheidsoverdrachten moeten beperkend worden geïnterpreteerd en elke onduidelijkheid in dat verband moet in het voordeel van de raad worden uitgelegd.

Vraag nr. 5
van 11 februari 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

OCMW-steuntrekkenden — Vrijheid keuze van ziekenhuis

Het schijnt gebruikelijk te zijn dat iemand die in een rusthuis verblijft en OCMW-steun trekt, bij eventuele opname in een ziekenhuis verplicht wordt zich in het OCMW-ziekenhuis te laten opnemen. Als hij zich, zoals vroeger toen hij nog geen steuntrekkende was, in een ander ziekenhuis laat opnemen, kan hij geen aanspraak meer maken op een tegemoetkoming in de ziekenhuiskosten.

Mag ik aan de Minister vragen of deze regeling wettelijk voorgeschreven is, dan wel of de OCMW-steuntrekkende zijn vrijheid in de keuze van ziekenhuis behoudt, zonder zijn recht op financiële tegemoetkoming te verliezen ?

Antwoord

Geen enkele wettelijke bepaling stelt dat OCMW's die over een eigen ziekenhuis beschikken enkel de hospitalisatiekosten van steuntrekkenden in het eigen ziekenhuis kunnen ten laste nemen.

Elk OCMW oordeelt autonoom over de meest passende vorm van hulpverlening. Hierbij dient het rekening te houden met een geheel van factoren eigen aan de specifieke situatie waarin de hulpvrager zich bevindt. In het kader van deze autonomie kan het OCMW beslissen om de hulpvrager te verwijzen naar het eigen ziekenhuis. Gebeurlijke betwistingen in dit verband worden beslecht door de provinciale beroepskamers.

Vraag nr. 6
van 12 februari 1992
van de heer A. DENYS

Gezins- en bejaardenhulp — Jaarlijkse groei met 3 procent

Het regeerakkoord van 30 januari 1992 bepaalt dat voor de sterk groeiende groep van bejaarden de inspanningen zullen worden voortgezet voor de jaarlijkse groei met 3 procent van de gezins- en bejaardenhulp, alsook voor de integratie van de poetsdiensten in het regulier circuit, met doorstromingskansen naar gezins- en bejaardenhulp.

1. Wordt die uitbreiding van 3 procent gepland binnen het gewone kader, binnen het IDF-kader of binnen beide ?
2. Is in die uitbreiding reeds de integratie van de poetsdiensten opgenomen ?

Antwoord

De in het regeerakkoord aangekondigde jaarlijkse groei met 3 procent voor de gezins- en bejaardenhulp wordt gepland binnen het gewone kader van de gezins- en bejaardenhulp(st)

Concreet houdt dit in dat de uitbreiding niet van toepassing is op het IDF-kader.

De integratie van de poetsdiensten in het regulier circuit staat los van deze uitbreiding met 3 procent en is dus ook niet in de uitbreiding opgenomen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 13
van 7 februari 1992
van mevrouw M. AELVOET

Bost-Tienen — Opslag vaten met onbekende inhoud

Op 7 december 1989 signaleerde de plaatselijke pers in Tienen de aanwezigheid van grote hoeveelheden — al dan niet giftige — scheikundige produkten in de gebouwen van het inmiddels failliet verklaarde Gallic in de deelgemeente Bost.

In een antwoord op de schriftelijke vraag nummer 131 van 21 december 1989 van de heer G. Janzegers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 7 van 5 februari 1990, blz. 314) werd gesteld dat blijkens een onderzoek uitgevoerd door het Bestuur voor Leefmilieu op 29 augustus 1990, geen vloeibare fytofarmaceutische produkten meer werden opgeslagen in de gebouwen van Gallic.

Uit recente verklaringen van de heer Logist, schepen in Tienen, ten aanzien van de Bostse wijkraad blijkt echter dat er wel degelijk nog steeds vaten en verpakkingen met verdachte inhoud in de inmiddels gedeeltelijk ontmantelde gebouwen zijn opgeslagen. De heer Logist voegt eraan toe dat deze produkten, eens de administratieve lijdensweg teneinde, zullen verwijderd worden door OVAM. Uit dezelfde verklaring van de heer Logist blijkt bovendien dat in de gebouwen van het sedert een jaar gesloten Agriben, eveneens in Bost, vaten met een onbekende inhoud staan opgeslagen.

1. Hoe verklaart de Gemeenschapsminister de kennelijke tegenstrijdigheid tussen het eerder geciteerde antwoord en het feit dat OVAM nu toch aanstalten zou maken om deze produkten te verwijderen ?
2. Beschikt de firma Rhône-Poulenc over de nodige vergunningen voor het transport van de bovenvermelde vaten naar het moederbedrijf in Frankrijk ? Is er een aanvraag voor vergunning in behandeling en kan de Gemeenschapsminister mij de verzekering geven dat deze zaak niet in de administratieve molen der traagheid verdwijnt ?
3. Is het opslaan van dergelijke produkten in een

dorpskom verantwoord, rekening houdend met de gedeeltelijke ontmanteling en de verwaarlozing van de genoemde bedrijven ?

4. Om welke redenen heeft het Bestuur voor Leefmilieu in 1990 acht maanden tijd nodig gehad vooraleer een onderzoek in te stellen en reeds meer dan een jaar vooraleer daadwerkelijk tot de actie over te gaan ?

Antwoord

1. Het eerder geciteerde antwoord is niet tegenstrijdig met het feit dat de OVAM een ambtshalve verwijdering zal uitvoeren bij het inmiddels failliet verklaarde CPB (voorheen Gallic) te Tienen.
2. Overeenkomstig het koninklijk besluit van 2 juni 1987 houdende de reglementering voor de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen moet iedere firma die afvalstoffen over de grens wenst te brengen, beschikken over een toelating verleend door de dienst van de Cel Leefmilieu, die onder de bevoegdheid staat van Staatssecretaris voor het Leefmilieu, mevrouw M. Smet. In het kader van een aanvraag om 698 lege vaten met resten van een zaadontsmettingsmiddel over te brengen naar het moederbedrijf van Rhône-Poulenc in Frankrijk werd aan OVAM op 28 november 1991 gevraagd te attesteren dat in Vlaanderen geen geschikte firma kan gevonden worden om de vaten volledig te zuiveren en te ontdoen van de resten van zaadontsmettingsmiddel. Een positief attest werd aan de firma Rhône-Poulenc verleend. De OVAM werd door de Cel Leefmilieu eveneens op de hoogte gebracht van de intentie van de firma om de vaten over te brengen naar het moederbedrijf.
3. Dergelijke opslag is enkel verantwoord met de nodige vergunningen en mits naleving van de daaraan gekoppelde uitbatingsvoorwaarden.
4. De vertraging gerezen bij het instellen van het onderzoek door het Bestuur voor Leefmilieu in 1990 heeft te maken met de zware onderbezetting in die tijd van de inspectiediensten van het Bestuur voor Leefmilieu.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 24
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Nieuwpoortse pieren — Herstelling

De pieren langs weerszijden van de IJzermonding dreigen te vervallen. Naar verluidt zijn die twee paalwerken meer dan honderd jaar oud en bevinden ze zich in een erbarmelijke staat. Deze constructies zijn een attractiepunt voor recreanten zoals zeehengelaars en

wandelaars. De veiligheid van de gebruikers komt steeds meer in het gedrang.

Er moet dringend werk gemaakt worden van de herstelling van beide pieren, zoniet dreigt Nieuwpoort één der grootste troeven van zijn badplaats te verliezen. Een duurzame planning op lange termijn, met inschrijving van de nodige kredieten, is de meest aangewezen weg.

Mag ik het standpunt van de Minister kennen ?

Antwoord

Onlangs werd een werkstaat goedgekeurd voor het uitvoeren van herstellingswerken voor schade veroorzaakt tijdens de storm van december 1990 ten bedrage van 17,5 mio frank.

De volledige herstelling van het Westerstaketsel wordt geraamd op 140 mio frank. Voor het Oosterstaketsel is eenzelfde bedrag bepaald.

Afhankelijk van de jaarlijks vastgestelde bedragen kan het enkele jaren duren vooraleer de beide staketsels volledig hersteld zijn.

Om binnen een redelijke termijn de staketsels grondig te vernieuwen, moet dus jaarlijks in een bedrag van minstens 50 mio frank voorzien worden.

Vraag nr. 25
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Rotonde te Wenduine — Windscherm

Reeds vroeger ben ik bij de bevoegde Minister tussenbeide gekomen betreffende het windscherm aan de rotonde aan de Zeedijk te Wenduine. Dit windscherm bevindt zich in een erbarmelijke toestand : de bewapeningsijzers in het beton komen bloot en roesten, beton en metselwerk barsten en brokkelen af, het houtwerk rot weg. Buiten de allernoodzakelijkste onderhoudswerken na mijn tussenkomst in 1987 en 1988 is er weinig gebeurd.

Mag ik de Minister vragen of er in de begroting van 1992 de nodige kredieten ingeschreven worden om de werken te kunnen uitvoeren ?

Antwoord

Voor wat de heropbouw van het windscherm te Wenduine betreft is het volgende overeengekomen tussen mijn administratie, Dienst der Kusthavens te Oostende, en de gemeente De Haan.

Beide partijen zijn van mening dat het herbouwen van het windscherm het best samengaat met het plaatsen van nieuw straatmeubilair en openbare verlichting. Gezien deze laatste werken ten laste vallen van de gemeente zal een studie bureau aangeduid worden door de gemeente voor de opmaak van een geïntegreerd ontwerp. Deze aanduiding zou omtrent mei 1992 gebeuren.

Het is uiteindelijk de bedoeling dat de volledige her-

bouw en opschikkingswerken voltooid zijn voor het seizoen 1993.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 8
van 7 februari 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

BRTN — Reclame-uitzendingen

Sinds enige tijd mag de BRTN-radio reclame-uitzendingen verzorgen.

1. Hoeveel heeft de reclame sinds de invoering jaarlijks opgeleverd ?
2. Hoeveel minuten werd er jaarlijks besteed aan reclame ?
3. Kan het aandeel van de reclame voor auto's daaruit worden afgeleid naar opbrengst en naar tijd (in minuten) ?
4. Heeft de BRTN onderzocht hoe de luisteraar op de reclame reageert ? Zo ja, hoe kunnen die reacties dan worden samengevat ?
5. Hoe evalueert de Minister de reclame op de BRTN-radio ?
6. Zijn er plannen om de reclamezendtijd te verhogen of om de BRTN-TV ook reclame te laten uitzenden ?

Antwoord

1. De commerciële reclame op BRTN-radio startte in oktober 1990. De inkomsten van BRTN uit reclame bedroegen 43 miljoen frank in 1990 en 334 miljoen frank in 1991.
2. Volgens de wetgeving mag maximaal 15 procent van de totale zendtijd benut worden voor reclame, met een maximum van 20 procent per uur. Dat betekent maximaal 12 minuten reclame per uitzenduur en gemiddeld maximaal 9 minuten.

De reclamezendtijd op de BRTN-radionetten heeft deze grenzen nooit benaderd. Het aantal minuten reclame op alle BRTN-radionetten samen bedroeg in 1990 (drie maanden) 1.567 minuten.

In 1991 (12 maanden) werden 14.116 minuten reclame uitgezonden. Uitgedrukt in een percentage van de totale zendtijd komt dat neer op 0,90 procent voor 1991. Uitesplitst per radionet varieert dat percentage tussen 0,77 procent (Radio 1) en 1,144 procent (Studio Brussel).

Het feit dat reclame vooral wordt geconcentreerd op tijdstippen met een hoge graad van beluisteren kan soms de indruk wekken dat veel reclame wordt uitgezonden. In werkelijkheid ligt de reclamezendtijd steeds ver beneden het toegelaten maximum.

In 1991 werden per net en per uur gemiddeld 32 seconden reclame uitgezonden. Zelfs als men de berekening beperkt tot de zendtijd tussen 06.00 uur en 20.00 uur gaat slechts 1,53 procent van die zendtijd naar reclame of gemiddeld 55 seconden per uur.

3. In 1990 werd 138 maal een spot voor de auto-industrie uitgezonden met een totale duur van 61 minuten. Dat is 3,89 procent van de totale reclamezendtijd van dat jaar. De gemiddelde kostprijs per spot bedroeg 15.820 frank. De reclame op BRTN-radio voor de auto-industrie vertegenwoordigde 3 procent van het totale budget voor reclame op BRTN.

In 1991 werd 782 maal een spot voor de auto-industrie uitgezonden, met een totale duur van 383 minuten. De gemiddelde kostprijs per spot bedroeg 19.720 frank.

De reclame op BRNT-radio voor de auto-industrie vertegenwoordigde 2,8 procent van het totale budget voor reclame op BRTN.

4. In opdracht van de BRTN-radio heeft marketing Unit in september 1991 gepeild naar de reacties van de luisteraar op de reclame die de openbare radio uitzendt.

De resultaten worden als volgt samengevat :

- de reclame wordt door de luisteraars doorgaans niet als storend voor de programma's ervaren ;
- een uitbreiding van de bestaande reclameblokken op de BRTN-radionetten wordt niet wenselijk geacht.

- 5-6. Uit die gegevens blijkt dat de BRTN ver beneden de toegelaten reclamenormen blijft. Ik heb er bij die instelling op aangedrongen dat het nieuwe radionet zou kaderen binnen de opdracht van een openbare omroep en dat geenszins de toegestane reclamequota zouden worden nagestreefd.

De BRTN denkt eraan om op dat net maximum 6 minuten reclame per uur uit te zenden.

Plannen om de BRTN-TV reclame te laten uitzenden zijn er niet.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 2
van 6 februari 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Scheldevaarders — Beloodsing

Graag kreeg ik van de Minister antwoord op de volgende vragen :

1. Met welk recht verplicht men Scheldevaarders (dat zijn schepen voor de Vlaamse Havens) te ankeren ?
2. Met welk recht en tegen welke prijs verplicht men

Scheldevaarders loods op afstand (LOA) te nemen ?

3. Waarom, met welk recht en met welke aansprakelijkheid geven Nederlandse loodsen loods op afstand aan schepen die belooft moeten worden door Vlaamse loodsen, en die bij gestaakte loodsdiensten mogen invaren zonder loods en altijd een beroep kunnen doen op de VWRK (uitgebreide Walradon keten) en scheepvaartbegeleiding die optimaal verzorgd wordt door de verkeersdienstambtenaren ?
4. Wat is de opdracht van de postoverste te Zeebrugge die niet reageerde en stilzwijgend instemde met deze beslissing ?

Antwoord

1. De toewijzing van een ankerplaats is gestoeld op zowel Belgische als Nederlandse reglementaire bepalingen. Deze maatregel kan een nautische noodzaak zijn, ingegeven door algemene overwegingen van veiligheid en goed zeemanschap, uit financieel belang voor de eigenaars van het schip en/of de lading of ten slotte het gevolg zijn van het sluisbeleid door de stadscoördinatiedienst te Antwerpen.

a. De reglementaire bepalingen van toepassing zijn

- het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 houdende het Politie- en Scheepvaartreglement voor de Belgische Territoriale Zee, Kusthavens en -Stranden, artikel 11 en artikel 38 paragraaf 2, 4° ;
- het Nederlandse besluit van 11 september 1981 houdende vaststelling van een reglement voor de scheepvaart op de Westerschelde (Scheepvaartreglement Westerschelde), artikel 54 ;
- de door de bevoegde overheid aan de scheepvaart medegedeelde berichten, inzonderheid de berichten aan zeevarenden en de dringende berichten aan zeevarenden ; artikel 27 paragraaf 4 van het hiervoor vermelde koninklijk besluit van 4 augustus 1981 legt de inachtneming ervan door de scheepvaart op ;
- het koninklijk besluit van 3 september 1981 houdende het Scheepvaartreglement voor de Beneden Zeeschelde, artikel 47 ;

b. De noodzaak om occasioneel bepaalde schepen tijdelijk te doen ankeren kan ontstaan door :

— Nautische redenen :

De diepgang van grote schepen kan zodanig zijn dat zij slechts bepaalde uren rond hoog water kunnen invaren. In afwachting van een voldoende hoge stand van het getij worden zij opgedragen te ankeren, meestal nabij de Wandelaar-loodsboot of op de rede van Vlissingen.

— Overwegingen van veiligheid en goed zeemanschap :

Bij zeer zware scheepsongevallen in de vaargeulen, zoals bijvoorbeeld de branden van de Vlaanderen XVIII en de **Olympic Dream**, sluit de bevoegde overheid tijdelijk de betrokken vaargeul voor de scheepvaart. Deze laatste heeft dan slechts de keuze uit te wijken naar een buitenlandse haven — wat geen enkele Vlaamse haven zint — of ten anker te gaan.

Bij zwaar stormweder en tijdens een langere dichte-mistperiode kan het voorkomen dat de 3 grote ankerplaatsen op de rede van Vlissingen dichtbezet zijn. Om het risico van zware ongevallen op deze rede te beperken is het een maatregel van goed zeemanschap om grote, moeilijk manoeuvreerbare schepen buitengaats tijdelijk te doen ankeren.

— Financieel belang :

Wanneer de ligplaats in de haven van het schip nog niet vrij is verzoekt de agent om het schip in afwachting te doen ankeren om verhaalkosten en sleepbootkosten te besparen.

— Sluisbeleid Coördinatiedienst Antwerpen :

Bij grote drukte is deze dienst in de eerste plaats bekommerd om de vertrekkende schepen af te schutten. Er zijn zeer weinig ankerplaatsen op het riviertraject, die dan nog voor een stuk vrijgehouden moeten worden voor noodgevallen. Daardoor is het nodig een tijdelijk opvaarverbod voor grote of voor alle schepen in te stellen en moeten de betrokken schepen op of voor de rede van Vlissingen ten anker komen.

Bij al deze overwegingen moet men tevens rekening houden met het feit dat steeds meer schepen schadelijke en gevaarlijke ladingen vervoeren.

2. Loodsen op afstand (LOA) wordt nog steeds op proef verstrekt bij gestaakte loodsdienst.

Er is dus (nog) geen verplichting om er gebruik van te maken en wanneer er gebruik van wordt gemaakt is er (nog) geen loodsrecht voor verschuldigd.

De installatie van de Belgisch-Nederlandse Schelde Radarketen (SRK), aanvankelijk de Uitgebreide Walradarketen (UWRK) geheten, heeft 4 miljard frank investering geveerd en de werkings- en onderhoudskosten naderen jaarlijks snel de 400 miljoen.

De Vlaamse Gemeenschap draagt hiervan nu 90 procent.

De scheepvaart heeft rechtstreeks economisch baat bij de LOA-dienstverlening. Nederland en Vlaanderen menen dan ook dat het normaal is dat de scheepvaart hiervoor een bijdrage levert. Er zal een LOA-tarief worden ingevoerd waarbij gedacht wordt aan 75 procent van het gewone loodsrecht.

3. Het verstrekken van LOA geschiedt slechts vanuit de radarcentrales van Zeebrugge en Vlissingen.

Nederland en Vlaanderen hebben de afspraak gemaakt dat Belgische loodsen LOA verstrekken vanuit de radarcentrale Zeebrugge voor de Belgische wateren en Nederlandse loodsen vanuit de radarcentrale Vlissingen voor de Nederlandse wateren.

De bevoegdheid van de Nederlandse Verkeersdienstambtenaren en Belgische radarwaarnemers is beperkt tot het geven van informatie. Alleen loodsen mogen schepen op afstand beloodsen, dus LOA verstrekken.

4. Uit de voorgaande toelichtingen moge blijken dat het hier gestelde probleem zich niet voordoet.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 2 van 6 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Beschutte werkplaatsen — Budgettaire beperkingen

De Vlaamse Federatie van Beschermden Werkplaatsen (VLAB), overkoepelend orgaan van 66 beschutte werkplaatsen in Vlaanderen, stelt vast dat die werkplaatsen de voorbije vijf jaar al meer dan 900 miljoen frank hebben ingeleverd.

Ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve op 2 augustus 1991 moeten vanaf 1992 nog eens 248 miljoen frank ingeleverd worden. De 5 procent zogenaamde recessietoelage op de lonen voor de werkplaatsen is immers afgeschaft.

Daarnaast stelt de VLAB vast dat de beschutte werkplaatsen nog 163 miljoen frank besparingen worden opgelegd wegens het te beperkte budget van de Vlaamse Executieve (Raad van Beheer van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Personen met een Handicap, 29 oktober 1991).

De Vlaamse beschutte werkplaatsen stellen samen 13.500 kansarme gehandicapten tewerk. Vandaar dat de VLAB vreest dat de verdere sociale ontwikkeling van deze sector door deze budgettaire beperkingen, in 1991 ongeveer 400 miljoen frank, niet alleen afgeremd, maar zelfs afgebouwd zal worden.

1. Wat denkt de Minister over een verhoging van de dotatie, niet alleen berekend op basis van een indexaanpassing, maar veeleer op basis van de tewerkstellingsevolutie van het stijgend aantal gehandicapten in open bedrijven en in beschutte werkplaatsen ?
2. Een sociaal-economische doorlichting van de beschutte tewerkstelling zou de basisgegevens kunnen leveren voor opbouwende beleidsmaatregelen. Plant de Minister een dergelijke doorlichting ?

3. Wat is de mening van de Minister over de oprichting van een tewerkstellings- en beroepsopleidingscel binnen het Vlaams Fonds ?
4. Zal in elke Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) van het Vlaams Fonds een vertegenwoordiger worden aangeduid met voldoende sociaal-economische bekwaamheid om optimale waarborgen in te bouwen voor de toekomstige tewerkstelling van volwassenen met een handicap ?

Antwoord

De besparingen, waarvan de Vlaamse Federatie van Beschermden Werkplaatsen (VLAB) gewag maakte, hebben hoofdzakelijk betrekking op de tegemoetkomingen voor economische recessie.

Deze laatste werden ingevoerd in 1975/1976 en waren bedoeld als tijdelijke maatregel om de werkplaatsen in staat te stellen het hoofd te bieden aan de toenmalige zware recessie. Bij de heropleving en een gunstige economische situatie moest deze maatregel verdwijnen. Het was dus in essentie bedoeld als een tijdelijke maatregel. Artikel 1 van het ministerieel besluit van 13 oktober 1976 betreffende het toekennen door het Rijksfonds voor Sociale Reclasseur van de mindervaliden, van tijdelijke tegemoetkomingen, genaamd tegemoetkomingen wegens economische recessie aan de beschutte werkplaatsen, gewijzigd bij ministerieel besluit van 19 juni 1984, voorzag in de afschaffing van deze recessietoelagen met ingang van de datum waarop het Rijksfonds reglementair werd opgeheven, namelijk met ingang van 1 januari 1991.

De beschutte werkplaatsen hebben deze toelage evenwel geïntegreerd in hun normale exploitatie en zijn ze gaan beschouwen als een definitief verworven recht. Deze maatregel, ofschoon reglementair afgeschaft, werd nadien door de Vlaamse Executieve verlengd voor één jaar, dus tot 31 december 1991. Bij de besprekingen van de begroting 1992 op 2 augustus 1991 besliste de Vlaamse Executieve geen verdere verlenging meer toe te staan.

Reeds op 23 april 1991 werd door de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) beslist een speciale werkgroep op te richten, die gelast werd voorstellen uit te werken voor de alternatieve besteding van de bedragen die voorheen uitgekeerd werden als tegemoetkoming voor economische recessie. Daarbij primeerde van meetaf aan de bezorgdheid meer aandacht te schenken aan een betere sociale omkadering in de kleinere werkplaatsen, aan de doorstroming van de gehandicapte werknemers naar de gewone arbeidssector, met een voorstel tot compensatie van het verlies dat de werkplaatsen zouden lijden door het vertrek van hun betere werknemers en tot begeleiding van deze doorstromers en hun werkgevers.

Aan de hand van de voorstellen van deze werkgroep besliste de Raad van Bestuur op 29 oktober 1991 de volgende maatregelen te nemen :

1. tegemoetkoming voor sociale omkadering van werkplaatsen met minder dan 100 werknemers ;

2. doorstromingspremie 100.000 frank en verplichte vervanging door een op de arbeidsmarkt zwakke gehandicapte ;
3. oprichting managementcel en managementondersteuning gekoppeld aan de bijkomende toelage voor verlieslatende werkplaatsen ;
4. tevens wordt in principe beslist een studie te laten uitvoeren omtrent de sociaal-economische rol en werking en omtrent de bedrijfsorganisatorische werking van de beschutte werkplaatsen.

In de begroting 1992, zoals goedgekeurd door de Raad van Bestuur in zijn vergadering van 26 november 1991, werd de budgettaire weerslag ervan opgenomen. Zij wordt op dit ogenblik onderzocht in het kader van de besprekingen over de begroting voor de Vlaamse Gemeenschap.

Hierna volgt het antwoord op de verschillende vragen :

1. De wet op de financiering van de Gewesten en de Gemeenschappen voorziet uitsluitend in de jaarlijkse aanpassing van de dotatie aan de Gemeenschappen aan de procentuele verandering van het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijsen.

De noodzakelijke maatregelen tot beheersing van het budget van de Vlaamse Gemeenschap en de veelheid van vragen binnen het welzijnsbeleid verplichten tot keuzen.

Een mogelijke verhoging van de dotatie aan de beschutte werkplaatsen moet worden gezien in samenhang met de andere opdrachten die aan de VFSIPH worden gegeven, en is dus afhankelijk van de totaliteit van de budgettaire middelen die aan het VFSIPH zullen worden toegekend.

In het kader van de begrotingscontrole 1992 zullen de diverse uitgavencategorieën opnieuw worden geëvalueerd en zal het definitieve bedrag van de dotatie worden bepaald.

2. Op verzoek van de speciale werkgroep, waarvan sprake hiervoor, heeft de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds reeds aan een privé-consultbureau een onderzoeksopdracht toegewezen, met het oog op de socio-economische analyse van de beschutte tewerkstelling en doorlichting van het bedrijfsbeheer van de beschutte werkplaatsen.
3. Bij besluit van 7 januari 1992 van de Vlaamse Executieve werd bij het Vlaams Fonds onder meer een adviescomité Voorzieningen voor professionele integratie opgericht. Momenteel wordt gewerkt aan de finalisering van het ontwerp-protocol betreffende de doorstroming van in beschutte werkplaatsen tewerkgestelde werlozen naar het gewone bedrijfsleven, tussen collega L. Detiège en mijzelf.
4. De samenstelling van de Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) is multidisciplinair. In iedere PEC zeten geneesheren, licentiaten sociale of economische wetenschappen of licentiaten rechten, sociaal-assistenten en paramedici.

Bij de samenstelling van de evaluatiecommissies werd tevens aandacht besteed aan de aanwezigheid

van deskundigheid inzake de diverse typen van handicap en inzake het diverse aanbod van gehandicaptenvoorzieningen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 1 van 11 februari 1992 van de heer G. VERMASSEN

Maasmechelen- Lanklaar — Plannen voor vakantieoord van Center Parcs

Center Parcs wenst een grootschalig vakantieoord te bouwen op een voormalig grindterrein op de grens van Maasmechelen en Lanklaar. In verband met dit dossier had ik graag de volgende vragen gesteld.

1. Wie is eigenaar van de terreinen waar Center Parcs het project plant ?
2. Wat is de huidige bestemming van deze terreinen op het gewestplan ?
3. Welke precieze akkoorden werden er afgesloten tussen de overheid (SIM, RECHAR, GOM, de Vlaamse Executieve enzovoort) en Center Parcs ?
4. Welke financiële weerslag hebben deze akkoorden voor de overheid ?
5. Op welke termijn denkt men de gewestplanwijziging te realiseren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 44 van 21 februari 1992 van de heer J. DE BREMAEKER

Instituut voor Wildbeheer en Bosbouw — Personeelsformatie

Naar verluidt zou tot dusver alleen het wetenschappe-

lijk personeel van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer zijn aangesteld. De aanstelling van het administratief personeel, het toegevoegd vorsingspersoneel, het beheerspersoneel en de bijzondere graden zou nog niet gebeurd zijn.

Dat betekent dat dit instituut dat heel wat verwachtingen in het leven heeft geroepen, nog ver van operationeel is.

Kan de Gemeenschapsminister me meedelen om welke reden(en) de vervollediging van de geplande personeelsformatie uitblijft en wanneer de geplande aanstellingen zouden kunnen plaatsvinden ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 36
van 21 februari 1992
van de heer G. CARDOEN

Gewestwegen Halle-Vilvoorde — Verbetering en onderhoud

Naast het gegeven dat Vlaams-Brabant de jongste jaren onderbedeeld was inzake kredieten voor verbetering van de gewestwegen, bleef ook het onderhoud en de herstelling van sommige gewestwegen ondermaats.

Ik zou graag van de Minister weten hoeveel kredieten voor 1992 opgenomen zijn voor de gewestwegen gelegen binnen Halle-Vilvoorde (Vlaams-Brabant) voor enerzijds verbeteringswerken en anderzijds onderhoudswerken.

Graag vernam ik over welke wegen en werken het gaat, met de raming van de respectievelijke kostprijs.

Voor de gewestweg 272 wordt sinds geruime tijd op het grondgebied Tollembeek (Plaatsstraat) om de aanleg van een fietspad gevraagd. De veiligheid zou er veel door verbeteren. Hoeveel staat dit dossier ?

Er was mij beloofd de verkeersveiligheid op de gewestweg 255 ter hoogte van het centrum van Herne te verbeteren. Ook de staat van deze weg (Tollembeek en Vollezele) in het algemeen is dringend aan verbetering toe. Is er voor 1992 iets gepland ? Graag kreeg ik wat toelichting.

Vraag nr. 37
van 21 februari 1992
van de heer W. DEMUYT

Geluidswerende schermen in woonzone te Oostkamp — Aanbesteding en vastlegging

Reeds in 1987 werden langs de E 40 geluidsmetingen verricht door het Ministerie van Openbare Werken. Uit dit onderzoek kon afgeleid worden dat voor de woonzone Walbrugstraat te Oostkamp, het geluid op meerdere plaatsen de 65 db-drempel bereikt en overschrijdt.

In maart 1988 werd mij gemeld dat er in deze woonzone geluidswerende wanden geplaatst zouden worden.

Deze werken waren opgenomen in het fysisch programma 1990 en zo ook ingeschreven op de begroting. Er had reeds een aanbesteding plaats op 19 december 1990.

1. Wat is de voornaamste reden voor het niet vastleggen van geplande en aanbestede werken in het algemeen en in het bijzonder voor bovengenoemde werken ?
2. Is er voor de werken te Oostkamp een nieuwe aanbesteding gepland ? Zo ja, wanneer ? En wat is dan de mogelijke aanvangsdatum van de werken ?

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 19
van 20 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten — Taalcursussen

Naar verluidt zou de Vlaamse Regering taalcursussen organiseren die onder meer in Sint-Genesius-Rode behoorlijk succes hebben bij vreemdelingen van alle nationaliteiten.

Het blijkt evenwel dat het deze Engelsen, Duitsers, Japanners enzovoort, er vooral om te doen is Frans te leren.

Kan de Minister mij bevestigen dat in sommige faciliteitengemeenten taalcursussen — andere dan Nederlandse — met gemeenschapsgelden worden gesubsidiëerd ?

Zo ja, is de Minister ervan op de hoogte dat vreemdelingen van deze lessen gebruikmaken om hun kennis van het Frans aan te scherpen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen					
1	0	11.02.1992	G. Vermassen	<i>Maasmechelen-Lanklaar — Plannen voor vakantiedorp van Center parcs</i>	83
2		12.02.1992	F. Ghesquière	<i>Zeevisserij — Impulsprogramma</i>	51
3		12.02.1992	J. De Mol	<i>Verbrandingsoven in Neer- Waver — Grensoverschrijdende effecten</i>	51
4		20.02.1992	M. Aelvoet	<i>Vestiging industrieterrein Waver-Noord — Grensoverschrijdende gevolgen</i>	51
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting					
13		07.02.1992	M. Aelvoet	<i>Bost-Tienen — Opslag vaten met onbekende inhoud</i>	78
27		10.02.1992	J. Geysels	<i>Aanvragen milieuvergunningen '91 — Overzicht</i>	52
28		12.02.1992	B. Vandendriesche	<i>Moervaart te Gent — Klasse 1-stort</i>	54
29		12.02.1992	J. De Mol	<i>Verbrandingsoven in Neer- Waver — Grensoverschrijdende effecten</i>	55
32		13.02.1992	J. Timmermans	<i>Jachtdecreet — Projecten WBE's gespijsd door MINA-fonds</i>	56
33		13.02.1992	J. Geysels	<i>Milieu-investeringen — Attesten fiscaal aftrekbare posten</i>	57
34		13.02.1992	V. Dua	<i>Teerverwerkend bedrijf in Zelzate — Verontreinigd afvalwater</i>	57
35		14.02.1992	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Veestallen en opslagplaatsen van meststoffen — Besluit van de Executieve</i>	58
36		14.02.1992	J. Geysels	<i>Vuilvracht bedrijven — Vermindering</i>	59
37		14.02.1992'	J. Geysels	<i>Stortplaats De Hooge Maey in Antwerpen — Storten van metaal-slakken</i>	60
38		14.02.1992	M. Aelvoet	<i>Uitbatingsvergunning stortplaats in Huldenberg — Gevaar voor drinkwaterreserves</i>	60
39		19.02.1992	L. Barbé	<i>Ninove — Opvallend hoge SO₂-gehalten in de atmosfeer</i>	61
40		19.02.1992	J. Ansons	<i>Gemeentelijk milieu- en natuurbeleid — Financiële middelen inzake overeenkomst met Vlaamse Gemeenschap</i>	62
41		20.02.1992	V. Dua	<i>Subsidiëring private boseigenaars — Stand van zaken</i>	62
42		20.02.1992	J. Geysels	<i>Overdracht zuiveringsinstallaties afvalwater — Terugbetaling kosten van gemeenten</i>	62
43		21.02.1992	M. Didden	<i>De Maas op de grens met Vlaanderen — Vervuiling</i>	63
44	0	21.02.1992	J. De Bremacker	<i>Instituut voor Wildbeheer en Bosbouw — Personeelsformatie</i>	83

45	21.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Afvalstoffenplan 1991-1995 — Vervollediging</i>	64
46	21.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Ophaling huisvuil door Interza (Zaventem) — Hoeveelheid en prijs</i>	65
47	24.02.1992	M. Vogels	<i>Antwerps havengebied — Gebieden voor natuurontwikkeling</i>	65

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

14	10.02.1992	G. Vermassen	<i>Buiten gebruik gestelde spoorwegbedding Maaseik-As — Eigendomsbetwisting</i>	66
15	11.02.1992	J. Timmermans	<i>Kruispunt Halsesteenweg-Hemelrijkstraat te Meerbeke-Ninove — Verbeteringswerken</i>	66
16	11.02.1992	J. Eeman	<i>Huis-aan-huis-reclamebladen — Belasting</i>	66
17	11.02.1992	G. Vermasseu	<i>Maasmechelen-Lanklaar — Plannen voor vakantiedorp van Center Parcs</i>	66
20	12.02.1992	F. Ghesquière	<i>A 18 te Brussel- Veurne-Duinkerke — Afrit De Panne</i>	67
23	12.02.1992	F. Ghesquière	<i>Blauwe Sluis in Bredene — Slechte verlichting</i>	67
24	12.02.1992	F. Ghesquière	<i>Nieuwpoortse pieren — Herstelling</i>	79
25	12.02.1992	F. Ghesquière	<i>Rotonde te Wenduine — Windscherm</i>	79
27	13.02.1992	H. Van Dienderen	<i>Bosgebied — Stijg- en landingsplaatsen voor helikopters</i>	67
28	13.02.1992	J. Timmermans	<i>Gemeentelijke afbakening landbouw- en bosbouwzones — Regeling</i>	68
30	17.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Knooppunt Brusselse ring-autosnelweg luchthaven — Vervanging lichtmasten</i>	68
31	18.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bruine borden langs autosnelwegen — Brusselse agglomeratie huysen</i>	69
32	19.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Autowegen — Verlichting</i>	69
33	19.02.1992	J. Ansoms	<i>Herinrichting van hoofdstraten in stad en dorp — Stand van zaken</i>	69
34	21.02.1992	M. Aelvoet	<i>E 40 te Leefdaal — Geluidshinder</i>	71
36	o 21.02.1992	G. Cardoen	<i>Gewestwegen Halle- Vilvoorde — Verbetering en onderhoud</i>	84
37	0 21.02.1992	W. Demuyt	<i>Geluidswerende schermen in woonzone te Oostkamp — Aanbesteding en vastlegging</i>	84

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

8	07.02.1992	H. Van Dienderen	<i>BRTN — Reclame-uitzendingen</i>	80
12	18.02.1992	J. De Bremaeker	<i>Toneelverenigingen — Subsidies 1992</i>	71
13	20.02.1992	W. Verreycken	<i>Frans- Vlaanderen — Ontvangst van BR TN-uitzendingen</i>	72
14	21.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige zender in Wezembeek-Oppem en Kraainem — Expliciete toestemming</i>	72

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

14	12.02.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Tijdelijke leerkrachten en leerkrachten van sociale promotie — Uitbetaling wedde</i>	72	
15	14.02.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Benoemde leraars — Tewerkstelling</i>	73	
16	18.02.1992	J. De Mol	<i>Rechtsfaculteit RUG — Klachten overtredingen gedragscode</i>	74	
17	18.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Faculteiten geneeskunde — Nederlandse studenten</i>	74	
18	18.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kleuterafdeling Sint-Ursula Instituut in Lier — Verdeling lesuren voor allochtone en autochtone kinderen</i>	75	
19	0	20.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten — Taalcursussen</i>	84
20	24.02.1992	W. Cortois	<i>Gedeeltelijk gesubsidieerde leerkrachten — Onduidelijk statuut</i>	76	

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

2	06.02.1992	P. Van Grembergen	<i>Scheldevaarders — Beloodsing</i>	80
---	------------	--------------------------	-------------------------------------	----

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

3	19.02.1992	L. Barbé	<i>Vervanging arbeidsgeneesheren — Gevallen voor verzoeningscommissie</i>	76
4	24.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst</i>	77

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

2	0	06.02.1992	M. Capoen	<i>Beschutte werkplaatsen — Budgettaire beperkingen</i>	82
4		10.02.1992	M. Bourgois	<i>Bevoegdheidsoverdracht door OCMW-raden — Residuaire bevoegdheden</i>	77
5		11.02.1992	G. Vanleenhove	<i>OCMW-steuntrekkenden — Vrijheid keuze van ziekenhuis</i>	78
6		12.02.1992	A. Denys	<i>Gezins- en bejaardenhulp — Jaarlijkse groei met 3 procent</i>	78